

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2003

Núm. 121-fascicle 2

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada dia 25 de març del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 693/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Lluïsa Dubón i Pretus, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració artificial de platges. fascicle 1
 - 2) **RGE núm. 695/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interconnexió de dessaladores. fascicle 1
 - 3) **RGE núm. 776/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas i Márquez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exoneració de l'estudi d'impacte ambiental del traçat del tren al seu pas per Petra. fascicle 1
 - 4) **RGE núm. 777/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desbloqueig del món del trot i del cavall. fascicle 1
 - 5) **RGE núm. 778/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a receptes públiques de la Farmàcia Salom. fascicle 1
-
-

- 6) **RGE núm. 779/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a autorització de distribució de gas natural a Menorca. fascicle 1
- 7) **RGE núm. 781/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a autorització de distribució de gas natural a Menorca. fascicle 1
- 8) **RGE núm. 771/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Gas Euskadi. fascicle 1
- 9) **RGE núm. 770/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures concretes en previsió d'atemptats. fascicle 1
- 10) **RGE núm. 772/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a expectatives turístiques. fascicle 1
- 11) **RGE núm. 773/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació de la Llei de règim local. fascicle 1
- 12) **RGE núm. 774/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Canal Salat de Ciutadella. fascicle 1
- 13) **RGE núm. 775/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a oferta pública d'ocupació dels cossos docents. fascicle 1
- 14) **RGE núm. 752/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a col·laboració econòmica per part de la companyia aèria Iberia en el trasllat de voluntaris que col·laboren en la neteja de les costes gallegues afectades pel vessament del Prestige. fascicle 1
- II. MOCIÓ RGE núm. 725/03**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb els serveis ferroviaris a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 353/03. fascicle 1

III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 5158/02**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a responsabilitats polítiques pel cas "Prestige" i exigència de coneixement dels plans de prevenció i emergència petrolers a la Mediterrània. fascicle 1
- 2) **RGE núm. 350/03**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora i adequació de les carreteres de les Illes Balears. fascicle 1
- 3) **RGE núm. 494/03**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició dels terrenys de la urbanització Nuestra Señora del Carmen a Son Serra de Marina. fascicle 1

IV. Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 463/03, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a seguretat en el transport marítim de derivats del petroli, atès que es va produir empat a la votació en comissió. fascicle 1

V. Debat del Dictamen, de la Comissió d'Assumptes Socials, del **Projecte de llei RGE núm. 2580/02**, de salut de les Illes Balears.

5291

VI. Debat del Dictamen, de la Comissió d'Ordenació Territorial, del **Projecte de llei RGE núm. 2640/02**, d'avaluacions per a la protecció del medi ambient a les Illes Balears. 5301

V. Debat del Dictamen, de la Comissió d'Assumptes Socials, del Projecte de Llei RGE núm. 2580/02, de salut de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Reprenem la sessió del debat del dictamen del projecte de llei 2580 de salut de les Illes Balears. El Grup Parlamentari Popular té presentades esmenes i la senyora., no les llegiré perquè són moltes, la Sra. Aina Castillo té 10 minuts per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, gràcies al meu company Francesc Fiol i als diputats que són aquí presents, perquè pareix ser que el darrer dia de la sessió plenària tal vegada ens hem relaxat un poquet. Però en definitiva anem a debatre una iniciativa legislativa molt important, o almanco ho hagués pogut ser per a la nostra comunitat com és el projecte de llei de salut de la comunitat autònoma de les Illes Balears. I jo crec que podem començar dient "*por los pelos*" Sra. Salom, perquè un poquet i no s'aprova aquesta llei dins aquesta legislatura. Fins ara érem l'única comunitat autònoma de les que varen rebre les competències el passat dia 1 de gener del 2002, fa ara 14 mesos exactament més o manco, que encara no teníem aprovada una llei de salut. Ara podem dir que som la darrera comunitat autònoma que hem aprovat aquesta llei de salut i no ens quedarem almanco a la cua sense tenir-la aprovada.

Però en definitiva quan ja vàrem discutir l'esmena a la totalitat, presentada pel Grup Parlamentari Popular en aquest projecte de llei i ja li vaig expressar Sra. Salom la meua preocupació, la preocupació del Grup Parlamentari Popular pel fet de què estàvem perdent una excel·lent oportunitat de fer una llei completa i exhaustiva que definís aquell marc normatiu al que s'hi havien d'ajustar totes i cada una de les intervencions dutes a terme en el món de les nostres Illes. Un marc normatiu estable que no fos depengués del color polític del Govern en cada moment. Dic que havíem perdut aquesta oportunitat, o crec que hem perdut aquesta possibilitat perquè per primera vegada les Illes Balears tenen les plenes competències sanitàries i també per desenvolupar-les tenen un finançament sanitari històric, un finançament que s'ha aconseguit gràcies a la intervenció del Partit Popular en el Govern de l'Estat. I creim que aquestes circumstàncies s'haurien d'haver aprofitat per millorar l'atenció sanitària dels ciutadans i millorar les condicions de feina dels professionals, entre d'altres amb un marc normatiu, com deia, estable, complet i exhaustiu.

Però no ha estat així perquè vostè, Sra. Salom i el pacte d'esquerres, ha fet com han fet i cada una de les coses que ha tocat dins aquesta legislatura, ha fet que un repte com el que tenim davant, el repte sanitari de les nostres Illes, un repte tan emocionant i tan important atès que toca la salut de tots els ciutadans, ha fet que es convertís en un vertader calvari i crec que no estic sent massa exagerada, atès totes les dificultats sobretot durant aquests darrer any i busques han tengut els usuaris de la sanitat pública i també els professionals.

Professionals que jo crec que si vostè parla amb ells, sobretot en aquest darrer any com deia, estan molt descontents de les condicions de feina a les que s'han d'afrontar i aquest projecte de llei, com no podia ser d'una altra manera, és una demostració més d'allò que li estic dient Sra. Salom, perquè jo pens que quan vostè i el seu equip es varen asseure i es varen posar a fer feina per redactar un projecte de llei de salut per a les nostres Illes una vegada teníem aquí les competències, vostès no es varen asseure pensant en els interessos dels ciutadans, pensant en regular i ordenar totes les qüestions rellevants per a la seva salut i per a l'organització sanitària, sinó que el que varen fer va ser asseure i pensar què podem fer? Quin projecte de llei podem fer per tenir més rèdit electoral? Perquè atès que anam avançant la legislatura i ens acostam a les eleccions, pens que vostès varen tenir més present el rèdit electoral, els interessos partidistes que no els interessos dels ciutadans i de la seva salut. I el resultat, com no podia ser d'una altra manera, va ser precisament aquest projecte de llei de salut màrqueting, crec que jo el podria qualificar, que encara que ha estat retocat un poquet per la feina que hem fet a la ponència d'aquesta llei.

En definitiva segueix pensant que continua sent un projecte de llei molt prim i que no aporta pràcticament res en el marc normatiu que ja es podia aplicar als ciutadans i a les nostres Illes. En definitiva per no fer massa feina pens que el que vostès varen fer va ser agafar per una banda la Llei del SERBASA de l'any 92 i vigent actualment a les nostres Illes i que va redactar el Partit Popular quan governava, varen agafar la Llei general de sanitat de l'any 86 i varen agafar una llei que va aprovar el Congrés dels Diputats en el mes de novembre passat, que és exactament la llei reguladora de l'autonomia *del paciente y de los derechos y obligaciones en materia de información y documentación clínica*. Varen agafar aquestes tres lleis, varen fer tot un refregit, amb l'inconvenient que fins i tot es varen deixar qüestions que estaven regulades en aquesta normativa, sobretot la Llei del SERBASA que deroga aquest projecte de llei i que estaven regulades en aquest projecte, en aquesta llei com deia i s'han quedat sense regular en aquest projecte de llei que avui debatem.

La prova més evident Sra. Salom d'allò que li estic dient de què vostè governa o gestiona el seu departament més guiada per una publicitat fraudulenta que per un efectiu servei cap als ciutadans és sense anar més enfora l'edició d'aquest projecte de llei. Jo no sé els altres diputats que s'asseuen aquí, però una edició de luxe per a un projecte de llei que jo crec que no s'havia fet mai, no sé quins doblers s'han gastat en l'edició d'aquest projecte de llei, segurament serviria per pagar, com a mínim un pediatre més que fan molta falta. Però aquest projecte de llei Sra. Salom li he de dir que ja ni tan sols és vàlida aquesta edició perquè s'han hagut d'incorporar les esmenes fins a 27 que es varen acceptar, esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular i es varen acceptar a la ponència. Per tant, uns doblers que s'han tuda en una edició, no d'una llei, d'un projecte de llei que ja no serveix per res.

En definitiva jo crec que simplement això és una prova de l'acusació que sempre ha mantengut el Partit Popular davant d'aquest plenari, que vostè ha prioritzat la publicitat de les seves activitats més que la feina vertadera i efectiva de cara a

protegir els interessos sanitaris dels nostres ciutadans. I parlem d'esmenes, perquè de fet aquest torn és per defensar les esmenes que s'han mantengut, fins a 66 esmenes queden mantingudes en aquest plenari perquè no s'han acceptat en el tràmit de ponència ni de comissió. Hem de dir que bé, el Partit Popular les va presentar amb la intenció de millorar el text, fins i tot d'incorporar coses que de manera inadmissible i sorprenent s'havien obligat, com era tota una regulació del personal sanitari i en el tràmit de ponència s'han acceptat, és veritat, que de 95 esmenes presentades se n'han acceptat una tercera part. I hem de dir que almanco en aquest sentit ens hem de felicitar perquè el tarannà dels membres de la ponència ha estat bastant millor que el tarannà que vostè ha mostrat durant tota la, almanco a la meua feina com a portaveu de sanitat en aquest plenari.

I en aquest sentit gràcies a la contribució del Partit Popular aquest projecte de llei, clar que ja no ve incorporat en aquesta edició, haurà pogut incloure qüestions per a nosaltres tan importants com per exemple la introducció dels principis d'humanització de l'organització sanitària o d'orientació del sistema cap als ciutadans. La previsió d'un registre dels testaments vitals, de manera que es pugui fer efectiva el drets dels usuaris a manifestar les seves voluntats anticipadament. La inclusió i aquest punt és molt important, del dret dels usuaris a rebre totes les prestacions sanitàries en un temps màxim predeterminat i dic totes perquè no tan sols són les quirúrgiques que són les que vostè ha començat a regular perquè encara no estan en vigor a un decret des de la seva conselleria.

També s'ha introduït la contemplació de programes específics de control de la qualitat en els serveis sanitaris, o en definitiva perquè la majoria són introduccions tècniques i millores tècniques, tota una regulació de la salut mental, no només dels drets específics dels malalts mentals que ja venien en el projecte de llei sinó també previsions tan importants com una atenció específica a l'atenció psiquiàtrica infanto-juvenil o el suport d'aquelles associacions o famílies que fan una feina en el món de la salut mental i que malgrat això no està molt reconegut per part de l'Administració sanitària. Però també és cert que malgrat s'hagin acceptat aquestes qüestions s'han quedat fora, com deia, 66 esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular que contenen previsions vertaderament importants i això pensam nosaltres, la no incorporació d'aquestes esmenes, ha fet que una norma que podria ser molt completa i molt ambiciosa com deia al començament, es quedi com una norma tímida que sí que és veritat que ocuparà un lloc en el codi legislatiu de la nostra comunitat autònoma, però que desgraciadament passarà sense cap pena ni glòria.

I em referiré no a totes, evidentment perquè no tenc temps suficient per referir-m'hi a les 66 esmenes que han quedat mantingudes, però sí m'agradaria fer referència sobretot a quatre punts principals. Per una banda en allò que respecta a l'àmbit subjectiu d'aplicació d'aquesta llei. Segons aquest projecte de llei, la llei i totes les seves previsions, s'aplicaran als residents i no residents, independentment de la seva administrativa a la nostra comunitat autònoma. Bé per a nosaltres tal vegada això sigui un plantejament ideològic, des

del Partit Popular sempre hem dit que sí a la immigració perquè en definitiva és d'això que estam parlant, però una immigració legal perquè jo crec que en el món sanitari sobretot, és evident que hi ha una limitació de recursos i per poder garantir una assistència de qualitat als residents aquí legalment, fins i tot als no legals, tenim aquesta dificultat de limitació de recursos.

Per tant, nosaltres el que mantenim és que preservada l'atenció urgent, l'atenció d'emergència a aquestes persones, fins i tot l'atenció sanitària a les dones embarassades i als nins, com està previst a la Llei d'estrangeria, aquestes persones no podien ser incloses dins l'àmbit subjectiu d'aquesta llei perquè nosaltres ens feim una pregunta, sense anar més enfora i per posar un exemple pràctic quan dèiem que es garantirà la gratuïtat del viatge, o de la píndola postcoital a totes aquelles persones a les quals s'apliqui aquesta llei, també hem d'entendre que finançarem el viatge i la píndola a totes...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo vagi acabant.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí Sr. President, vaig acabant. Hem de garantir aquesta prestació a aquelles persones que estan de manera il·legal a la nostra comunitat. No és una qüestió d'humanitat, és una qüestió de limitació de recursos que no podem abastar-ho tot.

Com a segon punt m'agradaria remarcar, passaré molt aviat perquè s'acaba el temps, respecte els drets de l'usuari. És veritat que hi ha tot un catàleg de drets dels usuaris, però no ens digui Sra. Salom que per primera vegada aquest projecte de llei reconeix una sèrie de drets perquè per exemple, el dret a la informació de totes i cada una de les actuacions que rep l'usuari o la dignitat no és un dret reconegut en aquest projecte de llei, no és nou, està reconegut en aquests moments a la Llei del SERBASA i està reconegut a la llei aprovada pel Congrés dels Diputats, que ja he mencionat, dia 14 de novembre del 2002. El mateix respecte el dret a fer un testament vital o unes voluntats anticipades, tampoc no és nou perquè hores d'ara ja tenen reconegut aquest dret per legislació estatal, exceptuant les nostres Illes. O per exemple, el dret a la segona opinió, és un dret que ja també estava reconegut a la Llei del SERBASA.

Per tant, pensam que allò que s'ha dit amb mitja llei, que serien 15 fulles de la llei, com han fet totes les altres comunitats autònomes s'hagués pogut dir en dos, tres articles perquè en definitiva és dir el mateix però de manera diferent...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo vagi acabant per favor que va molt excedida de temps.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sr. President acab tot d'una.

I dues qüestions més que em resten. Passaré per damunt...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo, si li resten dues qüestions procuri emprar un minut per a totes dues perquè després li retiraré la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sr. President acab tot d'una. Les relacions entre la sanitat privada i la sanitat pública crec que hi ha hagut una sèrie de conflictes que han fet que a nivell legal no es reconegués allò que s'està fent pràcticament. I definitivament una qüestió que jo crec que és inqualificable perquè és inadmissible i és que tota una Llei de salut de les Illes Balears no parla ni una sola paraula dels professionals sanitaris, cosa que des del Grup Parlamentari Popular no entenem i consideram que és una peça fonamental del sistema.

En definitiva creim que s'ha desaprofitat una oportunitat molt important per poder fer una llei completa, exhaustiva i que definís un marc legal estable per a la nostra comunitat. S'han guiat més per criteris electoralistes que no per criteris d'interès del ciutadà.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo per la seva defensa de les esmenes. Grups que volen intervenir? Sr. Buades en nom del Grup Mixt- Els Verds d'Eivissa té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Bones tardes senyores i senyors diputats, Sr. President. Per fixar un poc la posició dels Verds en aquest projecte de llei i comentar una mica les feines que s'han fet en aquest sentit voldria dir algunes reflexions.

La primera és que nosaltres estam molt contents, encara que sigui en el darrer ple, que la Conselleria de Salut i el Govern ho dugui qui ho dugui, ara aquest Govern i esperem que en un futur també un Govern de majoria progressista, tenguí una llei pròpia per a unes competències que vàrem assumir fa molt poc, les vàrem assumir el gener de l'any passat. És molt necessari que amb una competència d'aquest abast que fa de la Conselleria de Salut la més important de la comunitat autònoma a nivell pressupostari i de mitjans i recursos humans, molt important per tant, definir per què ens han de servir aquestes competències i aquesta llei en part resol aquesta qüestió. En segon lloc creim que és important que hi hagi un marc balear de salut que incideixi en dos temes importants també que són estendre determinats drets que ara comentaré i aclarir un poc cap a quin model ens orientam, si un model on ens és igual que sigui pública o privada la gestió o si realment apostam per una gestió pública que només subsidiàriament sigui objecte de fórmules de concert o fundacions.

Nosaltres veim que hi ha alguns elements que són molt positius i en alguns dels quals ha intervengut el nostre partit, igual que altres, perquè hi fossin, no hi era a l'avantprojecte inicial, com és tot el quadre dels drets i deures dels usuaris i usuàries i que per no fer-me extens el que diria és que allò que més ens impressiona és que els usuaris del Servei de Salut de les Balears som totes les persones que viurem a les Balears. Això és molt important, no només els ciutadans, perquè hi ha una part de les Balears que no tenen drets polítics i no tenen drets socials, sinó tothom que viu, treballa o està aturat aquí. Això creim que és un avanç fonamental aquest reconeixement mitjançant lleis i d'aquí se'n deriven moltes coses positives per al conjunt de la gent que realment som d'aquí perquè vivim aquí no? Només per això ja la llei val la pena.

En segon lloc i ja tractant temes allà on hem incidit més Els Verds amb la col·laboració d'altres partits de la majoria, creim que és molt important que s'incorpori com un àmbit d'actuació clau la salut ambiental amb tot allò que això suposa, el reconeixement per llei de què això és un àmbit fonamental de salut com un concepte molt més integral que la pura assistència sanitària de temes clàssics. Segona la innovació de què hi hagi un dret de les dones a (...) en matèries com poder fer un part natural d'acord les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut, qüestió completament innovadora a nivell espanyol, que hi hagi un consell de salut amplament participatiu com a òrgan de decisió i fins i tot de proposta en matèria de com millorar la previsió de salut i la gestió del sistema sanitari, tan públic com privat, allà on hi puguin participar col·lectius mèdics, treballadors, associacions de persones afectades o malaltes, experts, etcètera, creim que és un element diríem perquè l'Administració no es dormi en aquest sentit.

I per últim com a element positiu dir que ens agrada, encara que trobam que és molt tímida la referència, que s'observi una primacia d'allò que és públic sobre allò que és privat quant a serveis i gestió del conjunt dels serveis públics i privats de salut. És a dir, que tot allò que pot fer el sector públic no ho hagi de fer el sector privat, que només ho farà amb caràcter subsidiari i per tant, quan tots parlem d'això sabem que estam parlant de fundacions, de convenis amb determinats hospitals privats que se'n fan càrrec d'accidents de trànsit que correspondria tractar-los a hospitals públics, etcètera. Aquesta llei dóna cobertura legal a què això vagi canviant en favor d'allò que hauria de ser normal en un Estat amb un benestar fort i modern i és que si pagam impostos els serveis públics derivats d'aquests impostos han de tenir una vocació universal i de mantenir uns mínims de gratuïtat per a tota la població independentment de si és ciutadana o no.

Dit això, i evidentment anunciant el nostre vot, com no podia ser d'altra manera, positiu, sí que volíem deixar per al futur proper algunes feines per fer, de millora de la legislació en matèria sanitària des del costat ecologista, i que creim que s'hagués pogut fer més. No passar res; les lleis, com totes les coses humanes i democràtiques són millorables, però creim que seran qüestions de futur que haurem d'anar millorant. Una d'elles és l'objectiu de reduir l'hipermedicalització del sistema sanitari de les Illes Balears, és a dir, gastam molt més en despesa farmacèutica que no a moltes altres zones d'Europa.

Això ha de ser un objectiu clau del Servei de Salut, és a dir, no pot ser que el tractament sanitari estigui basat en aquest consum tan exagerat de medicaments en general, i això ha de ser un objectiu clau de qualsevol política de salut integral i orientada al fet que les persones i els col·lectius visquin bé.

El segon tema és la incorporació de prestacions toves, que han demostrat la seva eficàcia en molts de casos, perfectament homologades avui en dia amb altres sistemes sanitaris, com poden ser els tractaments homeopàtics, com dic, en determinats tractaments. Nosaltres creim que això és un tema de futur i que la legislació, així com vagi progressant, haurà d'anar incorporant.

Donar prioritat al tractament psicosocial de problemes com els malalts mentals i les persones drogoaddictes, que encara no consta a la llei amb precisió, de tal manera que el tractament i l'aproximació d'aquests dos importantíssims col·lectius de persones tenguí una aproximació no només farmacològica i, en alguns cas, quasi quasi quirúrgica, sinó que sigui també a la llei, la legislació en matèria sanitària tenguí la mà esquerra de donar prioritat a això, és a dir, que els col·lectius que treballen en aquests temes de tipus no lucratiu i que fan tota una labor essencial perquè aquestes persones se sentin com a tals persones, i només malalts tractats d'una manera clàssica i medicalitzada, això ha de millorar amb la legislació.

Quatre objectius més molt ràpidament. Un, tenim dues xarxes de previsió, una és la social i una altra és la sanitària, i seria bo que, bé amb legislació social o amb sanitària, es fes el pont, és a dir, les xarxes socials i de salut han d'estar integrades, i tot aquest àmbit tan indefinit de tractament sociosanitari en alguna llei haurem de fer la connexió per no duplicar esforços i anul·lar potencials positius que van per separat.

El tema del defensor del pacient, que és una bona figura creada per la llei, hauria de guanyar autonomia respecte a l'executiu, és a dir, nosaltres creim que el model de defensor del pacient hauria d'acabar essent un poc la idea del model anglosaxó, un alt comissionat d'aquest parlament en favor de les persones sanes i potencialment malaltes, per tant, però amb total independència de l'administració sanitària.

La territorialització dels serveis creim que és un element que queda un poc coix a la llei. Creim que com a la llei andalusa s'haurien d'haver previst unes unitats mínimes de gestió, clares, que en el cas de les illes dites menors haurien de ser com a tals, però també a Mallorca territorialitzar molt clarament a la llei què és cada zona de serveis. Això encara no hi és.

I també l'estatut del personal, com s'ha dit fa un moment, és a dir, no basta remetre a una futura llei, creim que això ha generat molts de conflictes aquest any i tres mesos de competències, i hagués estat bé que fos aquí; no passa res però hauríem d'intentar complir aquest compromís dels sis mesos perquè això no ens quedàs pendent ni ens explotàs entre les mans, perquè si el personal no està content i no treballa en unes condicions agradables arribarà un moment que això generarà problemes d'insatisfacció amb els serveis públics.

Dit tot això, Els Verds òbviament anunciam el nostre suport a aquesta llei, que caracteritzaríem com a més que suficient des del punt de vista de la mitjana europea quant a avanços en drets dels pacients i de les persones malaltes, i superior al que tenim a nivell de drets a nivell espanyol. En aquest sentit, com que és una llei clarament de millora, la votarem a favor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades, per la seva intervenció. Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, veng a fixar la posició del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista davant la presentació d'aquestes esmenes que ens ha fet la portaveu del Grup Parlamentari Popular a aquest projecte de llei que debatem avui vespre aquí.

Hem de començar per dir que des del nostre punt de vista val més tenir una llei de salut agafada pels pèls, com ens deia la portaveu, que no tenir-ne cap mai, i aquestes illes, llei pròpia com aquesta, no n'han tengut cap mai, i val més agafar-la pels pèls. Ja sabem que som els darrers en moltes coses, en moltes coses som la comunitat autònoma que ocupam el darrer lloc. També ens podem permetre que sigui el darrer dia d'aquesta legislatura que arribem a aprovar una llei que des del nostre punt de vista és una bona eina, és una eina millorable, efectivament, com totes les eines legals, però que és una eina necessària perquè s'ordeni l'atenció sanitària en aquesta comunitat autònoma, i al mateix temps creim que és una eina molt útil, perquè pot resultar utilitzable, a diferència del que ens ha dit la portaveu del Grup Popular, des del nostre punt de vista, tant pels professionals, com per les persones malaltes, com pel conjunt de la societat.

Jo supòs que la portaveu se n'ha adonat de la gran contradicció en la qual ha caigut quan ha començat dient una cosa i ha acabat dient l'altra. Li recordaré que ha acabat dient que valia la pena escurçar aquest text, que amb 10 o 11 pàgines hagués pogut sortir-ne, diu; amb 10 o 11 pàgines, bastava, hagués pogut tallar això, no importava que hi hagués tanta palla. I d'altra banda ha començat dient que allò que demanava era un marc normatiu estable, complet, exhaustiu, que trobava que hi havia massa poc. Aleshores des del nostre punt de vista nosaltres creim que és un text que efectivament és un marc normatiu ben estable, és complet, és exhaustiu, té sis títols, 21 capítols, 91 articles, 7 disposicions addicionals, 3 disposicions transitòries, 1 derogatòria, 1 final, i un contingut que des del nostre punt de vista atén adequadament aquelles necessitats que afecten l'atenció sanitària en aquestes illes.

Jo voldria remarcar des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, des de la nostra perspectiva política, nacionalista, ecologista i d'esquerres, voldríem remarcar alguns aspectes que consideram molt positius d'aquest text de la llei de salut. Sí que abans m'hauria de permetre que li faci una

observació respecte a un punt al qual vostè ha fet referència i que no puc compartir de cap de les maneres, i és quan està limitant l'atenció sanitària en aquestes illes a aquelles persones que es poden qualificar o que vostès qualifiquen com a immigrants il·legals. Una persona, pel fet de ser immigrant i pel fet de ser immigrant il·legal, no deixar de ser persona. Una persona, pel fet de ser immigrant i pel fet de estar en situació reconeguda il·legal..., suposem, anem a l'extrem, anem a l'extrem, Sra. Castillo, i a veure si ens entendrem claríssimament en el que vull dir. Arriba a Mallorca un immigrant il·legal i arriba amb un malalt mental, i la institució pública, per què és il·legal, no l'ha d'atendre?, és això el que vol dir? Expliqui-ho.

(Remor de veus)

Expliqui-ho, perquè, és clar, si arribam a aquest extrem haurem de començar a limitar i dir qui pot entrar a Son Dureta i qui no hi pot entrar. Nosaltres, per llevar embulls, tothom, el que diu la llei, el que diu la llei: qualsevol ciutadà o ciutadana, i així no hi haurà embulls, hi poden entrar i podran ser atesos. Tots iguals.

Quan es treu com a argument que no hi ha recursos suficients, els anirem a cercar allà on n'hi ha. Si no en tenim suficients, els anirem a cercar allà on m'hi ha. I on és que n'hi ha? Allà on ens els prenen i se'ls enduen cap a Madrid. Allà els anirem a cercar, i estam segurs que tendrem la seva col·laboració per obtenir del Govern de l'Estat allò que nosaltres no tenim per poder atendre adequadament aquelles ciutadanes i aquells ciutadans que han vingut a viure aquí. No en faltaria d'altra! Perquè no tenim els recursos suficients no els atendem? Els anirem a cercar, Sra. Castillo.

Entenem nosaltres que aquest projecte de llei precisament el que fa és afectar els drets i els deures de la ciutadania dins l'àmbit sanitari, i jo voldria remarcar quatre casos concrets als quals fa referència aquesta llei. Un és l'article 17, que parla de les persones malaltes mentals. L'altre és l'article 20, que parla en general de la gent usuària dels serveis sanitaris. L'altre és l'article 32, que parla de la persona que treballa a l'àmbit sanitari. I l'altre és l'article 7, que tracta de les dones mares d'infants.

D'aquests quatre aspectes a nosaltres ens agrada que la llei fixi l'atenció en els problemes de salut mental quan addueix que s'ha de fer preferentment a l'àmbit comunitari. Per a nosaltres és molt important, això, perquè de cada vegada hi ha més famílies que viuen dins l'angoixa d'haver d'atendre una persona malalta mental en el seu si, i se senten del tot incapaces, impotents, d'atendre adequadament aquell membre o aquells membres de la família, i això situa en un alt nivell d'angoixa familiar, que sempre contribueix a fer que aquell nucli familiar tenguí més problemes. Aleshores, des del nostre punt de vista, s'ha de sortir d'aquest àmbit estrictament familiar, i s'estan donant passes ja per fer-ho, i entrar dins un àmbit més general, més comunitari, de forma i manera que no ens passi el que ens està passant massa sovint, de trobar-nos amb persones que ens diuen: "És que el meu fill, és que la meua filla, el Govern ens diu que tendran una plaça per a ell dins alguna de les places públiques que estan ocupant, però llavors, quan arriba el moment de fer la prova, de fer l'examen, d'haver de

demonstrar que en sap o que no en sap, per exemple té el mateix temps que els altres per contestar preguntes". Hi ha alguna cosa que falla, aquí, hi ha alguna cosa que falla. Aquesta llei jo crec que pot contribuir a fer que precisament totes aquestes situacions canviïn.

En relació al dret dels usuaris, ens encanta que aquesta llei tracti el tema del defensor de l'usuari del sistema sanitari públic de les Illes Balears, tot i que des del nostre punt de vista entenem que s'hauria d'haver anat una mica més enllà de situar-ne l'adscripció dins la Conselleria de Sanitat, quan nosaltres érem de l'opinió que això hauria d'estar una mica més per damunt, com està per exemple el cas del Defensor del Poble.

I quant a personal, nosaltres entenem que l'article 32 és ben explícit quan ens diu que s'ha de col·laborar amb l'administració educativa, les universitats i els col·legis professionals per establir plans de formació sanitària.

I voldria acabar amb el que surt a l'article 7, quan fa referència als drets de les mares, als drets de les dones a l'hora de parir els seus infants, i estableix que se segueixin les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut referents a l'embaràs, el part i el naixement. Jo només voldria fer referència a tres, perquè n'hi ha moltíssimes, però és bo que se sàpiga que s'està donant suport al fet que el conjunt de la població estigui informada dels diferents mètodes d'atenció al part amb l'objectiu que cada dona pugui optar pel que més li convengui. És important que se sàpiga que s'està promovent la formació, amb aquesta llei, de parteres o comares professionals, i que l'atenció durant l'embaràs, el part i el puerperi normals han de ser competències d'aquestes professionals cada vegada més. És bo que se sàpiga que el part no ha de ser provocat per comoditat, i que no se n'ha de provocar artificialment cap que no ho requereixi per indicacions mèdiques precises i justificades, i que hem de ser d'aquells països en els quals es tenen taxes de provocació artificial del part inferiors al 10%. Són algunes de les recomanacions que se'ns fan des de l'Organització Mundial de la Salut i que nosaltres estam ben contents que aquesta llei de salut de les Illes Balears les recullin.

Amb aquesta intervenció he volgut fixar la posició del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, que lògicament donarem suport al text original del projecte de llei que ens ha presentat el Govern i que ha estat debatut aquí en ponència i en comissió, i rebutjarem totes i cadascuna de les 66 esmenes que encara manté vives el Grup Parlamentari Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, per la seva intervenció en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. La Sra. Armengol, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, també per anunciar el vot favorable a la llei i, per tant, en contra de les esmenes que encara queden vives presentades pel Grup Parlamentari Popular anirà la meua intervenció, tot i que evidentment aquest torn hauria de ser per posicionar-nos respecte a les esmenes que en teoria hauria d'haver defensat la portaveu del Grup Popular. Com que ha començat a defensar-les quan ja estava amb el llum vermell, jo em permetré també el luxe de defensar la llei més que rebatre les esmenes que queden vives del Grup Parlamentari Popular, ja que, com deia, la seva portaveu no ha tengut interès en defensar-les.

Aquesta llei, la Llei de salut, té per objecte fer efectiu el dret a la protecció de la salut reconegut a l'article 43 de la Constitució espanyola per a tots els ciutadans de les Illes Balears, i per tant des del Grup Parlamentari Socialista creim que és bo que, encara que sigui en el darrer plenari d'aquesta legislatura, aprovem un marc normatiu de salut a les Illes Balears per a tots els ciutadans i totes les ciutadanes.

Aquesta llei, com ja hi han fet referència els altres portaveus del pacte que m'han precedit en l'ús de la paraula, intenta ser una llei que marca clarament els drets i els deures dels ciutadans. Fa moltíssima referència, i jo crec que de forma molt important i crec que és d'agrair, als drets de l'usuari a la sanitat pública. Jo crec que és bo que a la llei es reconegui que l'usuari ha de ser el protagonista del sistema de salut de les Illes Balears i, per tant, nosaltres convenim amb el fet que és molt bo, precisament, tot un capítol de drets i deures del sistema sanitari públic de les Illes Balears, i després és una llei que ordena i regula el servei i l'ordenació sanitària de les Illes Balears. Per tant això és el que conté aquesta llei i no una altra cosa. Per això s'ha fet aquesta llei i no s'ha fet per a una altra cosa. De totes formes, evidentment, està per fer l'estatut dels treballadors i la regulació dels professionals sanitaris de les Illes Balears. Evidentment no és un oblit, Sra. Castillo, que no surti en aquesta llei, sinó que es farà en els sis mesos, perquè no li càpiga cap dubte que el pacte de progrés té intenció, la propera legislatura, de continuar amb aquesta tasca i fer el sistema del marc normatiu del personal professional de la sanitat de les Illes Balears.

Com deia, aquesta llei en els seus principis informadors garanteix la universalitat de la sanitat pública, garanteix la integritat que comprèn les activitats de promoció, de prevenció, d'assistència i de rehabilitació, garanteix l'equitat en el sistema del servei de la salut, garanteix l'eficàcia, l'eficiència i la millora contínua en la gestió, no només la gestió econòmica, sinó que també parlem d'una eficiència social, i això també ens separa del Grup Parlamentari Popular, garanteix la descentralització i la responsabilitat en la gestió, la participació comunitària i la participació professional, la cooperació intersectorial i també fa una menció molt clara al medi ambient com a un factor que incideix clarament sobre la salut.

Quant als drets i deures dels ciutadans, els altres portaveus han fet molta referència a això i jo crec que també l'hem de fer perquè crec que és un fonament important d'aquesta llei. Quant als drets bàsics de tots els ciutadans, els drets a l'assistència

sanitària, ser atesos sense cap mena de discriminació i amb el respecte a la intimitat i a la dignitat humana del pacient, obtenir informació sobre el servei sanitari, el cost econòmic i els requisits per usar aquest servei sanitari, obtenir còpia de la carta de drets de tots els centres i serveis sanitaris, realitzar reclamacions i fer suggeriments per part del pacient, ser informats del factor, situació i causa de risc per a la seva salut individual, obtenir informació de la forma més idònia possible i en una de les llengües oficials de la comunitat autònoma. Això com a drets bàsics de tots els ciutadans. Jo crec que és realment important que tot això estigui escrit a una llei de salut de les Illes Balears.

Quant als drets concrets, els drets en relació al naixement, el dret a la intimitat i a la confidencialitat, el dret a l'autonomia del pacient, el dret a la documentació clínica, el dret dels pacients que pertanyen a col·lectius que mereixen una protecció especial, el dret dels malalts mentals, que des d'aquí vull agrair que el Partit Popular al final acceptàs una transacció que nosaltres li vàrem oferir per tal de millorar l'article dels drets dels malalts mentals; al principi el Grup Popular era contrari al fet que fos un dret específic el dels malalts mentals, i nosaltres creim, i així ho vàrem defensar, que el malalt mental ha estat el gran oblidat en aquesta comunitat autònoma i que, per tant, era important que tengués un article concret que fes referència al dret, precisament, dels malalts mentals. I després el dret a manifestar les voluntats anticipadament.

Quant al dret de la mare a l'hora del naixement, aquí també s'hi ha fet referència i jo vull posar de relleu la unanimitat que es va crear entorn a una esmena del Grup Mixt, quant al fet que la mare tenguí dret a poder seguir les recomanacions de l'OMS a l'hora d'haver de parir els seus infants. El Grup Popular també hi va donar suport, tot i que a la Comissió d'Assumptes Socials, on vàrem veure la llei, la Sra. Castillo va criticar que la llei preveia el fet que una mare pogués parir a casa, i de fet nosaltres li vàrem dir que una posició una mica contradictòria el fet de criticar la llei per aquesta circumstància i després aprovar una esmena on deia que s'havien d'acceptar les recomanacions de l'OMS. Jo crec que el Sr. Buele ho ha explicat prou bé, i el que pretén aquesta llei és que la mare, la dona tenguí total informació a l'hora d'haver d'anar a un part, sàpiga quin tipus de part i pugui triar i no que es triï per part del professional, moltes vegades quant a eficiència econòmica de l'hospital, que no quant a la pròpia llibertat i al propi estat de salut de la mare.

Com dic per a nosaltres és una llei innovadora, una llei bona, una llei que esdevé reguladora de tots els drets i deures, que esdevé reguladora del sistema sanitari, de l'atenció sanitària de les Illes Balears, que posa com a peça important el pla de salut, que el pla de salut serà un instrument estratègic de planificació i de coordinació del sistema sanitari de les Illes Balears, i tot això té la seva importància, perquè si analitzam tot el que va passar durant les èpoques passades, tenim clar i en compte que moltes coses que preveia la Llei del SERBASA del 92, de la qual la Sra. Castillo s'omple la boca, idò no es varen complir del 92 al 99, en què vostès varen governar, i crec que per tant és important que el pacte de progrés en quatre anys, en els primers quatre anys de govern en aquesta comunitat

autònoma, dugui avui una llei progressista, realment una llei avançada, una llei que protegeix clarament el ciutadà i l'usuari, i el fa el protagonista del sistema de salut públic de les Illes Balears.

És una llei que evidentment -el Sr. Fiol riu- diferencia clarament una posició d'esquerres i una posició de dretes. Vostès creuen, i amb les esmenes que han fet i que mantenen vives hi ha unes diferències clau; jo crec que hem pogut acordar moltes esmenes en ponència i en comissió, moltes esmenes han tingut el suport del Grup Parlamentari Socialista i, per tant, hi ha hagut una bona entesa amb la portaveu del Grup Popular, però les esmenes de contingut de prou calat ideològic evidentment no han tingut el suport del Grup Parlamentari Socialista, perquè el Partit Popular continua entestat en posar la sanitat privada a la mateixa alçada que la sanitat pública. Nosaltres creim totalment...

(Remor de veus)

Nosaltres creim... Nosaltres creim totalment el contrari.

Sra. Cabrer, Sra. Cabrer, vostè supòs que no s'ha llegit les esmenes que ha fet el seu grup Popular a la Llei de salut, perquè si no no xerraria, perquè les podem llegir una per una i podem llegir una per una les intervencions de la seva portaveu del Grup Popular, la Sra. Castillo, on demana cada vegada que es faci molt més presència de la sanitat privada a la Llei de salut de les Illes Balears, i això ha estat sol·licitat per part del Grup Popular i ha estat votat en contra per tots els grups del pacte de progrés. Per tant jo crec que això és una cosa que no tenen perquè contradir perquè és la seva posició política. A més nosaltres estam contents que ho facin així. Nosaltres creim que la sanitat privada té un paper subsidiari en l'obligació d'atendre la salut pública de les Illes Balears, i en canvi qui té el paper fonamental és el sistema públic, i reconeixem la salut com un dret constitucional i, per tant, les institucions tenen l'obligació de garantir-lo.

Creim que aquesta llei és bona. Donam l'enhorabona a la consellera de Salut i a tot l'equip que l'ha posada en marxa, i evidentment la propera legislatura podrem fer l'estatut del treballadors si la ministra de Sanitat no ens fa qualche desbarat gros abans d'hora, i podrem regular l'estatut, els drets i les funcions del personal sanitari de les Illes Balears. Això tenim sis mesos per fer-ho, no hi ha cap problema ni un, es durà a aquesta cambra i sé cert que tornarà a ser aprovat amb tots els vots del pacte.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol, per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. La Sra. Castillo en torn de rèplica té la paraula per cinc minuts.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, realment és cert que, menys el Sr. Buades, que ha dit que efectivament trobava a faltar moltes coses en aquesta llei, no entenem perquè una llei tan excel·lent, tan bona com la que aprovam avui, el projecte de llei, no ha sortit la Sra. Consellera de Salut a defensar-la.

(Petit aldarull a la sala)

És una cosa que realment des del nostre grup parlamentari no entenem. Per tant, bé, ho deixam damunt la taula perquè crec que és bastant indicatiu del fet que almanco molts d'arguments no deu tenir. La Sra. Armengol ha fet la defensa de la llei en lloc de la Sra. Consellera; per tant és que potser la Sra. Consellera no s'atreveix massa a sortir a defensar-la.

Però bé, responent als diputats que han intervingut per part del...

(Remor de veus)

...del Grup Mixt, el Sr. Buades, li dic que estic contenta perquè mentre altres diputats em diuen que em contradic, que no és vera i després li diré per què, Sr. Buele, vostè m'ha donat la raó. Em diu que queda curta aquesta llei, i per exemple diu que nota a faltar qüestions com la despesa farmacèutica. Home, podem fer molts d'acudits de la despesa farmacèutica, amb una consellera de Salut que també és la consellera de Farmàcia. Nosaltres també ho notam a faltar i, de fet, en el debat de l'esmena a la totalitat també ho vàrem dir, que no hi havia cap previsió respecte a aquest punt, que hem de recordar que estam al cap de tot l'Estat en despesa farmacèutica, Sra. Salom; encara que vostè no ens vulgui dir quins d'aquests doblers se'n van a la seva farmàcia, hem de dir que això està constatat oficialment que som...

(Renou de cops i veus)

...cap de la llista de despesa farmacèutica.

Per una altra banda... Sí, sí, Sra. Salom, sí.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo, ajusti's a la rèplica als grups intervinents.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sr. President. Ho estic intentant, però com que parlàvem de despesa farmacèutica m'ha paregut oportú dir aquest comentari.

Després resulta que també ens diu que nota a faltar una coordinació entre la xarxa social i la xarxa sociosanitària. Clar, nosaltres també la notam a faltar, la notam a faltar en el marc normatiu, que de fet hem demanat coordinació a través d'esmenes però se'ns han rebutjat, aquestes esmenes, Sr. Buades; potser si hagués vingut al treball de la ponència ho

hagués vist. I també ho notam a faltar a la pràctica, perquè sabem que tot allò relacionat amb el tema social està en mans d'Esquerra Unida i el tema sanitari està en mans del PSOE, i això serà molt legítim però al final això es tradueix en una manca de coordinació.

Respecte al defensor del pacient, Sr. Buades, també li he de dir que una esmena que presentava el Grup Parlamentari Popular, que era també en el sentit de donar un poquet més d'independència a aquesta òrgan, que era donar compte de la seva feina al Parlament de les Illes Balears, a la Comissió de Sanitat, també ens ha estat rebutjada.

I per no entrar en cada una de les qüestions, perquè tanmateix no tenc temps, estatut de personal. Encara que se'n vulgui dir aquí que la propera legislatura es farà, hi ha un compromís de la mesa sectorial de Sanitat que es faria durant l'any 2002. Per tant ara resulta que no serà l'any 2002, sinó que resulta que serà la propera legislatura. Estam totalment d'acord amb vostè, Sr. Buades, i si hagués votat a favor de la nostra esmena potser aquest punt estaria en aquests moments en el text de la llei.

Per altra banda al Grup del PSM, al Sr. Buele, li he de dir que no he entrat en cap contradicció, simplement he dit que allò que es diu amb mitja llei, que és tot un catàleg de drets, es pot dir amb dos articles, és que és el mateix, exactament el mateix, Sr. Buele; l'únic que s'ha volgut és fer una llei màrqueting, com deia al començament, perquè vesteix molt això de dir que els ciutadans tenen molts de drets, però després, si resumim, veim que només hi ha paraules però que al final són dos articles de drets, i drets que, a més, ja estan reconeguts per altres lleis nacionals. Per tant jo el que dic és que s'hagués pogut emprar el paper en regular qüestions que s'han quedat a fora i que són també molt importants. Per tant no crec que sigui cap tipus de contradicció.

I demagògia és el que fa vostè quan parlem de l'àmbit subjectiu d'aplicació d'aquesta llei, perquè li ho dit abans: la Llei d'estrangeria garanteix l'atenció sanitària d'urgència, d'emergència, als nins i a les dones embarassades; per tant no ens digui que en el Partit Popular no som humans i no consideram les persones il·legals a la nostra comunitat com a persones humanes perquè això no és vera, Sr. Buele; simplement deim que aquesta atenció està garantida.

I respecte al personal, Sr. Buele, vostè diu que se'n parla a la llei perquè està garantida la formació. Realment em preocupa que vostè pensi que tot el que ha de menester en aquest moment el personal sanitari de les nostres illes és que estigui regulada la seva formació, perquè fa falta un estatut, fa falta una carrera professional, i fan falta moltes mesures que incentivin la seva motivació i la seva satisfacció professional per tal de poder oferir un bon servei sanitari.

I per acabar, el Partit Socialista, la Sra. Armengol, que com he dit ja ha fet la defensa que no ha pogut fer o no ha volgut fer, millor dit, perquè ho podia fer, la Sra. Consellera, hem de dir el que deia abans: avui vostès han reconegut que van incomplir un acord que es va adoptar l'any passat a l'estiu a la mesa

sectorial de Sanitat, un acord que contemplava una homologació del personal sanitari i que deia que es farien unes reunions de treball per tal de tenir un estatut jurídic durant l'any 2002 a la nostra comunitat. Estam en el mes de març de l'any 2003, Sra. Salom, i a una pregunta parlamentària vostè em va contestar, fa un mes, que la setmana següent es reunia la comissió per tal d'elaborar aquest estatut. Idò avui sabem, a través del Grup Socialista, que vostè, Sra. Consellera, en aquesta legislatura no aprovarà l'estatut jurídic, una mesura importantíssima perquè vostè sap que coexisteixen a la nostra comunitat una sèrie de models jurídics de personal sanitari que requereixen una actuació valenta en aquest sentit, sobretot per tal de cercar aquesta motivació, aquesta incentivació dels professionals que li explicava en el començament.

Per altra banda i per acabar, Sra. Armengol, respecte a la sanitat privada i la sanitat pública, no li permet Sra. Armengol que ens digui que nosaltres intentam defensar la sanitat privada per davant de la sanitat pública perquè això és mentida, és mentida Sra. Armengol. A les nostres esmenes a la Llei de salut allò que nosaltres deim és que a una comunitat com la nostra, que té un 35% dels ciutadans amb una doble assegurança i que per culpa, escolti bé Sra. Armengol perquè l'interessa això, per culpa del Partit Socialista quan va governar en el Govern central abans de l'any 96, que ens va tenir a règim en matèria d'inversions sanitàries, per culpa precisament del Partit Socialista a les Illes Balears la sanitat privada s'ha desenvolupat molt, quantitativa i qualitativament i això va ser a conseqüència d'una política d'oblit cap a les Illes Balears en matèria sanitària del Partit Socialista Obrer Espanyol...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo vagi acabant.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Acab tot d'una Sr. President. I allò que deim des del Partit Popular és que allò que s'ha de fer és emprar els recursos públics el primer de tot, però segons els principis d'eficiència i optimització dels recursos també i ho hem de menester i hem d'emprar els recursos privats. No allò que fan vostès, que diuen, s'omplen la boca de parlar de la sanitat pública i després quan hi ha un problema a l'Hospital de Manacor se'n van a l'Hospital de Muro i concerten la sanitat privada a l'Hospital de Muro, mentre tenim 4 quiròfans a l'Hospital General que estan buits, que són públics i que no s'empren. Per tant, molta demagògia també en aquest sentit.

I ja definitivament Sr. President, ja acab. Simplement dir-li Sra. Salom, ja que avui és la darrera sessió plenària que tal vegada jo passaré a la història per ser la diputada més insultada per vostè, segurament, literal i democràticament perquè no m'ha volgut contestar a res d'allò que li he demanat, però vostè Sra. Salom passarà a la història per ser la pitjor consellera de Salut, no de la comunitat autònoma, sinó de tota Espanya, Sra. Salom, de tota Espanya...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo, aquest debat no és damunt la Conselleria de Sanitat, és damunt la Llei de Salut. Faci el favor d'acabar, ha excedit el temps de la seva intervenció.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí Sr. President acab tot d'una. Simplement dir i jo crec que això no és el meu estil Sr. President dir una cosa sense justificar-la, jo crec que he de fonamentar l'afirmació de que vostè serà la pitjor consellera de Salut de tota Espanya perquè mai hem tengut tantes esperes, mai s'havien tancat tantes unitat, com la de desintoxicació, unitat del *sueño*, que vostè ho sap Mai s'havia tancat un hospital com l'Hospital General, 5 quiròfans que no s'ham emprat per res i mai, mai s'havia tengut una actitud tan antidemocràtica de no contestar les preguntes que li formulava l'oposició.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Torn de contrarèplica? Sr. Buele té la paraula en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President. Brevíssimament, però sí voldria utilitzar aquest torn de contrarèplica per manifestar que un projecte de llei es defensa de vegades per si mateix, no fa falta que hi hagi algú que hagi de sortir enmig per defensar-lo dos pics, és tradició d'aquesta casa que no necessàriament hagi de sortir allà davant per defensar un mateix projecte de llei, però en fi.

Millorable, un projecte de llei millorable, no creim nosaltres que no n'hi hagi cap que no ho sigui, tots són millorables. Allò que fa falta és encertar en quins aspectes i en quins punts s'han de millorar i des del nostre punt de vista les propostes que vostès ens han fet amb aquestes 66 esmenes, lluny de contribuir a millorar el text original del projecte, des del nostre punt de vista contribueixen a empitjorar-lo, des de la nostra perspectiva, per ventura des de la seva no, per ventura des de la seva estan contribuint a fer que amb aquest projecte de llei millorés, segons vostès, que la sanitat privada encara tregui més bona tallada que no la que està traient ara. Però des del nostre punt de vista, aquest projecte de llei està defensant una sanitat pública universal i per a tothom.

Demagògia, jo crec que el darrer dia d'aquesta legislatura és bo que com a mínim valorem que certes dosis de demagògia ajuden a fer entendre al Grup Parlamentari Popular allò que es diu sense demagògia. És clar, han començat dient-nos que com que no hi ha recursos suficients s'ha de limitar, era l'expressió que vostè ha dit, s'ha de limitar l'atenció sanitària, però ara resulta que aquesta limitació ja no es tan gran, després de la demagògia resulta que ara ja hem trobat recursos públics per

atendre a nins i dones embarassades, ens ha fet referència vostè. O sigui, ara sí, nins i dones embarassades ja els podem atendre encara que siguin il·legals, ja només ens queden en fi un cert sector minoritari que jo crec que tampoc no serà una quantitat tan gran com perquè vostès s'oposin a què aquesta llei digui que s'atindrà públicament a qualsevol ciutadana o ciutadà que ho necessiti.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele per la seva intervenció. Sra. Armengol en torn de contrarèplica.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Molt breument perquè la portaveu del Grup Popular ha seguit sense defensar les esmenes que encara manté vives. De totes maneres jo els vull dir als diputats del Grup Popular que no sé si el Sr. Matas encara no els ha dit si repeteixen o no repeteixen a la llista perquè aquesta desesperació que tenen...

(Aldarull a la sala)

Jo no la veig gaire normal quan estam discutint un tema tan important com és la salut dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. No sé a què ve aquesta desesperació que els fa dir qualsevol barbaritat i els fa abusar de la demagògia en aquest plenari d'avui capvespre. El Sr. Buele ja li ha contestat Sra. Castillo, però el més normal és que el Govern defensi un pic les lleis en el ple del Parlament i jo com a Grup Parlamentari Socialista supòs que tenc dret a poder parlar i a poder defensar la llei des del punt de vista del Grup Parlamentari Socialista i del Partit Socialista, encara que evidentment els meus arguments coincideixen, com no podria ser d'altra manera amb els arguments que empraria la consellera de Salut, supòs és molt comprensible que els arguments que defensam els portaveus del pacte de progrés siguin semblants als que defensa el Govern de les Illes Balears. Per què li he dit que l'estatut del treballador ha d'anar a la propera legislatura i que no passi pena que el pacte de progrés el durà? Primer, perquè estic convençuda que guanyarem les eleccions. I segona, és una llei i evidentment d'aquí al mes de maig difícilment podem veure una llei, supòs que amb això hi estarem tots d'acord o vostès com a mínim ho haurien de veure així.

Quant al defensor de l'usuari, que crec que hi ha fet una altra vegada més èmfasi. Nosaltres cream aquesta figura, creim que és important per al pacient. El defensor de l'usuari el cream com un director general una mica especialitzat perquè sap que la seva forma de nomenar-lo és diferent a la dels altres directors generals i nosaltres entenem que el defensor de l'usuari, un poc com està en aquest moment el defensor del menor, fa unes funcions que no tenen res a veure amb les funcions que faria el Síndic de Greuges, una vegada nomenat pel Parlament de les Illes Balears.

Bé la sanitat privada que veig que és allò que més li ha molestat i que vostè m'ha dit que no permet no sé..., no sé que dir, jo li ho diria molt clar. Primer vostè amb els seus arguments des de dia 1 de gener que vàrem aconseguir les competències de salut a les Illes Balears, per tant, dia 1 de gener les aconseguim i vostès dos o tres dies després comencen a dir que la sanitat pública a les Illes Balears funciona molt malament, fan un intent d'alarmisme que evidentment afavoreix sempre la sanitat privada, quan alarmen que la sanitat pública és un desastre, és allò que vostès fan, afavoreixen indirectament la sanitat privada. Això li ho dic com a discurs polític que ho sol fer bastant el Partit Popular.

I després no sé si li he de recordar el temps del Govern del Sr. Cañellas quan parlaven de fer l'Hospital d'Inca famós, si va dir o no va dir que farien un hospital a Muro que seria privat i que això substituïa l'Hospital públic d'Inca. No sé si li he de recordar la demagògia que s'ha fet durant anys amb aquest hospital i no sé si li he de recordar que qui el fa i qui el pagarà és el Govern del pacte de progrés, el primer Govern de progrés a les Illes Balears el farà i el finançarà. No sé si li he de recordar que quan hi ha hagut ajuntaments del Partit Popular han retardat al màxim les qualificacions dels solars per fer-hi hospitals, com el Palma II.

(Aldarull a la sala)

No sé si li he de recordar. No sé si li he de recordar, però crec que qui ha afavorit clarament la sanitat privada no ha estat...

(Aldarull a la sala)

Sr. Rotger, qui té la cua de palla es deu...

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, un moment perquè li he tallat el micròfon. Sra. Armengol, igual com li he dit a la Sra. Castillo, es ceneixi una mica a la qüestió i acabem el debat d'aquestes esmenes.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. President, jo crec que m'estic cenyint a la qüestió i qui no s'està comportant com toca són els del Partit Popular que no em deixen intervenir en aquesta cambra. Jo crec que tenc el dret com a diputada de poder intervenir i crec que jo no he dit res com la Sra. Castillo, que ha insultat a la Sra. Salom, li ha dit ineficaç quan no havia intervingut a un debat parlamentari i jo tenc dret a respondre. Crec? Perquè jo sí que estava en aquest debat parlamentari...

(Aldarull a la sala)

Crec i repetesc, que qui té la cua de palla es crema perquè no estava parlant de l'Ajuntament d'Inca sinó de l'Ajuntament de Palma i del retard de la qualificació de l'Hospital de Palma II.

Per acabar Sra. Castillo. Vostè ha dit que les paraules...

(Aldarull a la sala)

Vostè ha dit Sra. Castillo que les paraules les se'n du el vent i que aquests drets posam a la Llei de salut com a drets dels ciutadans i dels usuaris a la salut pública no es compleixen, és una llei de màrqueting. Nosaltres els partits d'esquerres creim que les lleis estan per complir-se i avui que l'aprovem la complirem, no com vostès que tenen aprovada la Llei de règim especial de les Illes Balears des del 98 i encara és hora de què comencin a complir-la.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol per la seva intervenció. Senyores i senyors diputats procedirem a la votació, el debat ha acabat ara toca votar. La màquina d'aire condicionat que els serveis tècnics estan intentant posar-la en marxa, no en saben, però la temperatura baixarà una mica es suposa.

Sr. Pastor, el crid a l'ordre, em sap greu però aquesta darrera sessió l'he de cridar a l'ordre.

Bé votam en primer lloc les 66 esmenes, ja que no se n'ha acceptada cap, en bloc que queden vives presentades pel Grup Parlamentari Popular.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació de les esmenes.

Resultat de la votació: vots favorables 24, vots en contra 30. En conseqüència queden rebutjades les esmenes.

Votam seguidament conjuntament els articles 2, 5, 12, 20, 21, 22, 27, 28, 33, 37, 40, la denominació de la secció primera del capítol 4 del títol II i els articles 41, 45, 46, 56, 59, 64, 65, 68, 69, 82, 83, 87 i 89.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables 30, vots en contra 26. En conseqüència queden aprovats els articles esmentats.

La propera votació és dels articles 1, 11, 14, 30, 36 i 57. S'aproven per unanimitat aquests articles per tant, queden aprovats per unanimitat.

I definitivament es vota la resta de l'articulat, títols i disposicions que acompanyen la llei.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables 30, abstencions 26. En conseqüència i facultant els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal

de què la llei en qüestió tenguí una redacció coherent declarada aprovada la Llei de Salut de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

VI. Debat del Dictamen, de la Comissió d'Ordenació Territorial, del Projecte de llei RGE núm. 2640/02, d'avaluacions per a la protecció del medi ambient a les Illes Balears.

Passam a continuació al darrer punt de l'ordre del dia que és el debat del dictamen del projecte de llei 2640 d'avaluacions per a la protecció del medi ambient de les Illes Balears. Hi ha esmenes, 29 esmenes del Grup Parlamentari Popular i el Sr. Huguet i Sintès té la paraula durant 10 minuts per defensar-les.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bones tardes. Bé no faré una extensa exposició de totes aquestes esmenes que queden vives en aquest projecte de llei, senzillament i d'una manera que procuraré o intentaré que estigui organitzada, posaré de manifest les discrepàncies que des del nostre grup veim en el text que avui arriba a aquest ple per al seu debat i aprovació.

Estam d'acord en què fa falta, feia falta i és necessari en aquesta i en qualsevol altra comunitat autònoma, una llei d'avaluació d'impacte i avaluació ambiental. Compartim també que açò s'ha de fer d'acord amb la directiva de juliol del 2001, tal vegada pensam que haguérem pogut esperar a disposar de la promulgació de la transposició del regne d'Espanya d'aquesta directiva. No obstant açò, l'únic que manifestaré aquí són les discrepàncies que en el nostre entendre orienten aquesta llei cap a unes actuacions que no són les que nosaltres fariem i que en qualsevol cas consideram que serien les millors per als ciutadans i sobretot perquè cada un dels que tenen actuacions damunt del territori, perquè en definitiva la protecció del medi ambient és sobretot el poder tenir en compte amb les actuacions que feim la societat i les persones damunt del territori, els aspectes i els efectes en el medi damunt o en aquest territori.

Nosaltres que hem de defensar, encara que no ho faci d'una manera detallada, el nostre posicionament i creim que l'avanç que ens interessa com a societat en relació a la incorporació de les afectacions i dels factors ambientals en aquelles actuacions que du a terme qualsevol societat en qualsevol dels seus àmbits econòmic, cultural o social, és una decisió que s'hauria d'incorporar no per imposició d'una llei ni molt manco per una imposició administrativa, sinó per convicció. Si nosaltres tenim una llei com aquesta que orienta tota la força del marc jurídic i legal cap a l'administració substantiva mediambiental, crec que partim d'una certa desconfiança o d'una poca credibilitat en la capacitat, tal vegada no d'executar ja i en cada moment la incorporació del factor ambiental a les actuacions humanes, però sí de desconfiança de què açò és faci cara al futur. Aquesta senzilla explicació jo crec que és el motiu i fonament de tota una sèrie d'esmenes que, com dic, a l'articulat del projecte de llei orienten cap a la Comissió balear de Medi

Ambient o cap a l'òrgan mediambiental les responsabilitats i la força de la pròpia llei.

Un altre grup de les esmenes per tant, aniran en el sentit de defensar el contrari, la convicció de què l'òrgan substantiu per coherència jurídica i per responsabilitat de tot tipus, administratives, penals i de tot més, aquell que ha d'autoritzar o ha de resoldre allò que es promogui, per ell mateix o a instàncies de particulars o de agents externs a l'Administració és el que ha de tenir la decisió final decisiva i resolutiva. Es respecten de certa manera i en segons quines circumstàncies, en moltes altres, vostès ho han vist, s'imposa des de l'articulat d'aquesta llei la necessària..., o bé d'acord amb l'òrgan mediambiental o a instància de, o d'acord amb l'informe previ o amb la preliminar. Nosaltres creim que açò també s'hauria de modificar i que sigui aquell que té la competència el que exerceixi i assumeixi, en el cas de què no ho faci bé, la responsabilitat. Són qüestions que també orienten tot una sèrie de grup o tot un grup de les nostres esmenes.

Dins allò que és aquesta visió de distingir entre aquells que intervenen òrgan substantiu, òrgan mediambiental, hi ha una sèrie d'articles ja en el final de la llei allà on s'especifica i s'atribueix directament a la Comissió balear de Medi Ambient o l'òrgan que més endavant el pugui substituir, una sèrie de decisions o d'atribucions. Aquelles esmenes nostres que demanen substituir la Comissió balear de Medi Ambient per l'òrgan ambiental el que volen és delimitar la competència entre aquella que està atribuïda a l'Estat, fins i tot aquella que podria correspondre a la comissió de la Unió Europea, aquelles altres que hagin d'exercir els ajuntaments o els consells insulars, perdó, els òrgans ambientals regionals. Per tant, si nosaltres atribuïm específicament, ara no ve al cas, detallar determinades competències a la Comissió balear de Medi Ambient quan el projecte, el pla o el programa sigui referit a qüestions que sobrepassen l'àmbit territorial d'aquestes Illes o d'aquesta comunitat, òbviament tendrem un conflicte competencial, o una llei que atribueix en aquell que no és l'òrgan ambiental en aquests efectes, unes competències que segurament sobrepassen o no arriben per limitació legal a ser pròpies de la Comissió balear de Medi Ambient. La sistemàtica també ha estat motiu d'algunes de les nostres esmenes. Nosaltres haguérem incorporat els criteris per al procediment d'exclusió amb un annex, tal com s'ha fet amb altres texts legals, tan europeus com a nivell nacional.

També hem fet esmenes en relació a la figura de l'enquesta. Aquesta és una innovació dins allò que és, jo diria, no sé si atrevir-me a dir que en contra d'allò que són els hàbits d'aquestes Illes i jo crec que d'Espanya en qüestió d'avaluació ambiental i vull recordar que la directiva, ho record de memòria perquè no sabia dir a quin article està, vol que els estats membres incorporin els seus sistemes, tot i que dóna naturalment la llibertat d'incorporar-ne de nous. Aquesta figura de l'enquesta, que és una incorporació nova, em fa por que sigui una vegada més aquesta atribució de més força a l'Administració ambiental. Hi ha una atribució, jo entenc, amb la designació dels comissaris, en la decisió de quan s'ha de fer, amb la valoració tan subjectiva com és d'aquells projectes que puguin ser tal i com ha quedat en el projecte actualment

conflictius, des del punt de vista mediambiental, jo crec que dóna massa competència i naturalment contradiu aquest principi que he exposat en primer lloc, de què ha de ser l'òrgan substantiu aquell que ha de resoldre, aquell que té la competència, aquell que té la responsabilitat en definitiva és el que ha de decidir si per la seva decisió li fa falta o no ampliar informació, si fa falta o no consultar a més experts, etcètera.

No m'agrada que juguem amb el fet de què l'auxili necessari que puguin sol·licitar a l'òrgan ambiental sigui un peu per entrar a decidir quines professions, quins professionals han de fer o han de redactar l'avaluació, és fàcil que hi hagi i ho diré ben clar perquè som en el Parlament i aquí és el moment abans de legislar de preveure totes les circumstàncies, és massa fàcil dir tenim una empresa que té professionals de tipus A, B, C, D, F i després des de l'òrgan ambiental dir, escolti per a aquesta avaluació el més ideal és que això li faci un grup de professionals A, B, C, D, F, amb la qual cosa el que es fa directa o indirectament és apuntar cap a una, no sé si dir empresa, assessoria, entitat de serveis, etcètera. Per tan, el marc legal que jo desitjaria com a òptim en aquest aspecte és que sigui l'Administració l'òrgan substantiu el que decideixi com millor incorporar la informació, les dades que necessita, tot quan faci falta per incorporar el factor ambiental a les decisions que ha de prendre, siguin de rebutjar, siguin de condicionar o siguin d'autoritzar amb la manera de minimitzar millor els efectes ambientals.

Crec que he exposat d'aquesta manera aquelles qüestions que ens diferencien bàsicament en la percepció del marc jurídic que nosaltres voldríem per incorporar la responsabilitat, l'estima, la necessitat de què els factors ambientals estiguin en les decisions que fem els particulars, que facin l'Administració pública, en definitiva tota la societat que vivim en aquesta comunitat autònoma. Crec que ho he explicat, però vull afegir algunes coses més que també estan recollides en algunes de les esmenes que ens han rebutjat. N'hi ha una, crec que és a l'article 4, estic segur que és a l'article 4 que fa referència que el procediment iniciat o tramitat sense que s'hagi complert les disposicions d'aquesta llei, per decisió d'aquest article sigui declarat nul de ple dret. El nostre pro jurídic que fa referència al règim jurídic, la Llei 30, diu ben clar crec recordar l'article 62, crec recordar que és 62...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí Sr. President. Em corregirà ben segur el Sr. Cànoves. Bé allò que fa és donar l'opció de corregir aquelles errades o aquelles incorreccions que hi ha hagut en un procediment. Un procediment és una mera tramitació, normalment si no afecta drets i sobretot, si no hi ha una intencionalitat clara i explícita d'actuar sense respectar el marc jurídic, mai la Llei de règim jurídic, de procediment administratiu, accepta que es declari

directament la nul·litat de ple dret. Nosaltres crec que no feim un bon servei al que és aquesta necessitat que tenim d'incorporar el factor ambiental als procediments administratius; declarar nul de ple dret va en contra de l'economia administrativa i sobretot declara directament culpable aquell que, perquè no pensar-ho, de bona fe hagi actuat prescindint d'alguns dels elements o dels trams o de les circumstàncies del procediment d'avaluació ambiental. Crec que si ho haguéssim de fer nosaltres, estic segur, el que faríem seria declarar l'anul·labilitat i no la nul·litat de ple dret.

I hi ha, ja acab, Sr. President, és la darrera, un aspecte important, que són les multes. Nosaltres vam presentar esmenes per demanar que aquestes quantiosíssimes multes, exagerades multes, que quan són molt greus, ho diré primer en pessetes, passen de 40, mínim, a 400 milions, senzillament, per iniciar un projecte sense haver complert l'avaluació ambiental, és un disbarat. Si no s'incorpora a aquest article que açò ha de ser així quan hi ha efectes molt greus en el medi ambient, no té cap sentit. Igualment a les greus, que són xifres inferiors, però també elevadíssimes, hi hauria d'haver, naturalment, pagar, no per fallar en un procés eminentment administratiu aquestes xifres; que açò el que ens du és a pagar disbarats com aquest, simplement per faltar amb el procediment administratiu. Si hi hagués danys molt greus en el medi ambient, jo crec que no tendria cap inconvenient en estar-hi d'acord. Igualment, si els danys, a l'apartat o a l'article que fa referència a les faltes greus, també fossin greus per al medi ambient, crec que també hi estaria d'acord, a més de reparar els danys ...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, Sr. Huguet, por favor.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, sí, Sr. President. Però naturalment, me sembla que no ajudam per a res als ciutadans ni a l'administració només fent por en matèria econòmica. Probablement, molts pocs dels ciutadans, i no parlem de les administracions, perquè açò tant va per a un ajuntament, tant si és ric com si és pobre o un director general, no crec que açò ajudi en absolut a l'objectiu principal d'aquesta llei, que és la convicció cada vegada més que qualsevol decisió en aquestes illes ha de tenir en compte els factors ambientals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. Para la fijación de posiciones, el resto de los grupos que deseen intervenir. Por el Grupo Mixto, tiene la palabra el Sr. Buades.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Senyores diputades, senyors diputats, m'ha agradat molt l'exposició de motius de les esmenes del Partit Popular perquè demostren amb quatre principis bàsics perquè és tan bo aquest projecte de llei. En primer lloc, ens diu: "per què no hauríem

d'esperar que Espanya transposàs la Directiva 42/2001?" Idò, no volem esperar perquè volem ser un país modern, europeu ja, i no podem esperar que el Govern de Madrid retardi el màxim possible la transposició de la directiva i que faci com tantes altres que es transposen i malament i mentrestant que cometem malifetes a costa del medi ambient. Per tant, no podem esperar, l'hem d'aplicar ja, volem ser moderns i europeus ja, i no posposar, com dic, coses bones.

En segon lloc, com sempre, s'expressa que hi ha un perill de què perdem llibertat respecte del medi ambient a favor d'una imposició, que hi hauria un excés d'intervencionisme amb aquesta llei. Jo crec que és el contrari, mentre el medi ambient és una espècie de gerro, on si a tu te cau bé aquell dia d'alguna manera en fas cas de les seves exigències i si no et cau bé te la pots saltar, anam malament, perquè així ens ve el Prestige o així ens ve qualsevol accident d'aquesta naturalesa. És a dir, el medi ambient és una cosa quotidiana que ens permet viure en aquest planeta, amb un mínim de qualitat com a espècie, i aleshores ha de ser un fet consubstancial de la gestió dels afers públics i privats, i per tant això no es pot deixar desregulat a favor de la llibertat, entre cometes, individual, especialment d'algunes empreses.

En tercer lloc, vostès tenen por de l'enquesta, nosaltres creim que és una ampliació de la democràcia; és a dir, crec que està molt bé que anem just a l'extrem positiu del que hi ha en el món, és a dir, no ens basta el que hi ha a Europa, sinó que copiam d'alguns estats nord-americans i deim: no només volem una avaluació de plans i programes, com es diu a Europa, sinó que, a més, en projectes especialment conflictius o potencialment conflictius en matèria ambiental, volem donar la paraula a les associacions cíviques, als agents econòmics, als experts ambientals, és a dir, aquest projecte convé que tothom el contrasti, que tothom hi digui la seva. I d'això, l'òrgan substancial, substantiu, perdó, i l'òrgan ambiental han d'extreure les conclusions pertinents perquè el resultat sigui el millor possible.

I en quart lloc, girant la truita al que ens deia el portaveu del Partit Popular, efectivament, nosaltres creim que l'administració ambiental és una miniadministració, no és una vertadera administració al dia d'avui, i precisament per això aquesta llei comença a reparar aquest dèficit històric. L'administració ambiental és una administració com les altres, o ha de tendir a zero, no és la germana pobre, no surt de la inclusa i es diu: mira, jas un poquet aquí d'algun decret i alguna coseta i t'aguantes, no, no, l'administració ambiental és com l'administració sanitària o l'administració fiscal, etcètera. I en aquesta comunitat autònoma serà un signe o no de modernitat i de civilització i de respecte per la democràcia moderna que tinguem una administració ambiental que l'adjectiu ja no faci nosa, sinó que diguis: és administració i, per tant, en temes ambientals té una responsabilitat major.

Per tant, aquests quatre principis que giren la truita a la seva exposició de motius, jo crec que justificarien directament la retirada de les seves esmenes i l'aprovació, per unanimitat, de cadascun dels articles d'aquesta llei.

Dit això, crec que avui, en teoria, estàvem discutint això, però en realitat a tots ens preocupa una altra cosa, per motius diferents; i és que estam fent la foto *finish* de la legislatura, i mai millor dit en el darrer dia, és a dir, els compromisos del pacte del 99 en matèria territorial i ambiental han quedat reduïts pràcticament a res, i estam parlant d'una llei prevista en el pacte de progrés de l'any 99; hi havia dues lleis ambientals marc que eren: la de biodiversitat, que s'ha mort pel camí, perquè determinats partits han trobat que era excessiva i que no calia aquesta legislatura, i en queda una per al darrer dia en el darrer minut de la legislatura. Aleshores, té un valor simbòlic el que passi avui aquí, perquè si ni tan sols som capaços d'aprovar, com a govern de centre esquerra i ecologista, una de les dues lleis marc en medi ambient, que no n'hi havia cap i segueix sense haver-n'hi cap a l'hora d'ara en aquesta comunitat, voldrà dir que és igual que hi hagi un govern conservador o de progrés, perquè total, els resultats són el mateix, com deia Felipe González: què importa que els gats siguin blancs o negres mentre cacin ratolins? Idò, els ratolins aquí és que el ciment pugui progressar o els consums insostenibles puguin prosperar sense que hi hagi legislació ambiental marc que la reequilibri. Això ens preocupa, perquè ens situa, ens matendria, si no s'aprova aquesta llei, a la cua d'Espanya en legislació ambiental, compartint (...) amb Ceuta i Melilla.

En segon lloc, aquesta llei pretén bàsicament que les Illes Balears, en matèria ambiental, siguin Europa; transposar la Directiva 42/2001, del juliol, perquè els plans i programes passin avaluació d'impacte ambiental, és a dir que quan es faci un pla de transports o un pla energètic, com el que tenim, que se salta Kioto directament i permet increments del 50% de les emissions de CO2 que es destina al clima, això passa per no voler impacte ambiental. Això ho diu Europa, no ho diuen Els Verds, no ho diu la Conselleria de Medi Ambient, ho diu Europa. I això és una directiva europea, això s'ha de complir i nosaltres volem que s'apliqui ja. Espanya encara està fent els deures dels anys vuitanta, els deures de què alguns projectes haurien de passar per avaluació d'impacte ambiental, i encara l'any 2001 legislava l'ampliació del catàleg de projectes que necessiten avaluacions d'impacte, Espanya està com a 15 anys desfasada, però nosaltres hem d'anar més ràpids perquè tenim problemes apressants i que ens han de situar en la perspectiva de sostenibilitat de l'Agenda 21 de Río de Janeiro i els darrers acords de la cimera de Johannesburg.

En tercer lloc, jo crec que ens preocupa avui el contingut en positiu d'aquesta llei. I aquesta llei, fa, incorpora tots aquests plans i programes, com energia, agricultura, transport, residus, aigua, telecomunicacions, turisme, ordenació del territori, els incorpora a la planificació ambiental i són plans, com dic, tant sectorials com territorials. S'ha centrat molt aquesta llei en temes de plans territorials, però alerta, plans com l'energètic o el de transports són claus perquè avancen cap a una qualitat de vida i una manera de produir i de consumir en aquestes illes molt més sostenible. Això és un fet objectivament bo en si.

En segon lloc, amplia, com deia abans, la democràcia; hi pot haver una enquesta públic en el cas de projectes, quan l'òrgan substantiu, el consell insular o la conselleria sectorial del Govern de les Illes Balears competent així ho decideixi, de comú

acord amb l'administració ambiental, o si l'òrgan ambiental, la Comissió Balear de Medi Ambient, així ho decideix en el cas de plans i programes. Això no fa més que ampliar la democràcia quotidiana en matèria de planificació econòmica, sectorial i territorial; això creim que és un desenvolupament cap a una democràcia de les arrels, que fa falta a la comunitat autònoma, on es prenen massa decisions territorials i sectorials sense tenir en compte la diversitat i la complexitat de la realitat social en què vivim.

En tercer lloc, estableix un mecanisme de disciplina ambiental. Efectivament, un quadre de multes, de sancions, una potestat sancionadora sobre la gent que intenta "escaquejar-se" de bona fe i moltes vegades de mala fe a l'hora de presentar avaluació d'impacte ambiental aquests projectes, i per tant hi pot haver sancions. I quines sancions? Les que diu la legislació bàsica de l'Estat en aquesta matèria, que l'han feta vostès a l'any 2001. Aleshores, no podem rebaixar allò que és legislació bàsica de l'Estat, canviïm la llei estatal i serà possible una rebaixa a nivell autonòmic, però mentrestant ho mantenim en els paràmetres mínims de la llei estatal, que és bàsica en aquesta matèria. Vostès saben que el medi ambient és una competència exclusiva de l'Estat i només en tenim, diríem, atribucions subsidiàries.

I en quart lloc, és positiva, perquè també reconeix de fet la transformació de la comunitat autònoma en una comunitat autònoma on és també autonòmic no només el poder del Govern de les Illes Balears, sinó també el dels consells insulars. Els consells insulars han tendit a ser, en aquesta legislatura, una institució autonòmica al mateix nivell, com a mínim, que el govern, i per tant el seu paper dins la Comissió Balear de Medi Ambient s'incrementa fins a un terç dels seus components devora la representació d'experts ambientals o associacions i ajuntaments.

Per acabar aquesta exposició, jo voldria que, en qualsevol cas i fent balanç de tot, a la foto *finish*, com dic, de la legislatura, Unió Mallorca, present aquí mateix, com veuen, té la paraula. I això crec que és el retrat, és el balanç de legislatura que hem tengut aquests quatre anys; Unió Mallorca ha de decidir d'aquí a uns minuts si vol ser un partit liberal, de centre i europeu, com aquests que governen amb verds i socialdemòcrates a Bèlgica i que aproven aquest tipus de directives, o si, simplement, boicotejarà l'única llei de canvi ambiental i territorial que es pot aprovar amb l'actual majoria; és a dir, si és un partit realment liberal i de centre o si realment en determinats temes està a l'extrema dreta i no ha entès encara que el medi ambient és una realitat i que és una necessitat a preservar, perquè si no ens hi jugam el nostre model econòmic i la nostra qualitat de vida. Unió Mallorca ha de decidir si la millor llei ambiental és la que existeix o la que no existeix, *de facto*, fins ara, tota aquesta legislatura, com les anteriors, ha decidit que la millor és la que no existeix, Els Verds creim que les coses que valen la pena s'han de protegir dins l'ordenament legal. I creim que Unió Mallorca avui pot canviar de parer des que va ser creada a l'any 83. Unió Mallorca, finalment, ha de decidir si l'administració ambiental ha de ser major d'edat o ha de ser una mascota de les administracions que deixen encimentar aquest país o deixen

créixer les maneres de consumir de manera insostenible. Si volem canvi territorial i ambiental i ho firmam l'any 99, tots hem de tenir paraula; Els Verds l'hem tenguda fins avui, volem que Unió Mallorca la tenguí, perquè si no la té "nunca mais" Els Verds estaran a un govern amb Unió Mallorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Buades. Por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida y Ecologista, tiene la palabra el Sr. Ramón.

EL SR. RAMÓN I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Procuraré ser breu, ja en aquestes hores, i començar amb una valoració d'aquest projecte de llei, que esperam que quan acabi aquest darrer ple ja sigui una llei que pugui entrar a la fi en vigor. Manifestar la nostra alegria, la nostra alegria matisada, perquè tinguem aquest projecte de llei, i matisar-la no perquè el nostre acord amb aquest projecte de llei sigui matisat, sinó perquè, com hem dit diverses vegades, creiem des del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista que la política territorial i ambiental del pacte és possiblement l'assignatura que s'hagi cobert amb una menor glòria, podríem dir, i que hi hagi hagut més dèficits fins ara. Aquest és una part del paquet de legislació ambiental i territorial, és una petita part que arriba a aquest ple, però d'altres han quedat pel camí. Nosaltres pensam que des del Govern de les Illes Balears s'ha fet una feina, però no hi ha hagut la possibilitat que aquest Parlament aprovàs altres projectes de llei també realment importants. Així tenim que ens ha quedat, definitivament, perquè avui acabam la legislatura, fora el projecte de llei de biodiversitat, aprovat pel Govern i remès a aquest Parlament, com també se'ns han quedat altres qüestions territorials que, dic, per desgràcia, o perquè no hi ha hagut la majoria política suficient perquè ho duguéssim endavant, doncs no hi han estat. I així tenim que la reforma en profunditat de les DOT, que s'hauria d'haver fet i que estava pactada, es va quedar amb la petita reforma d'emergència que es va fer en el primer moment que va suposar la Llei 9/99, que va tenir una importància grossa, no s'ha de menys valorar aquesta llei, però no és la reforma en profunditat de les DOT a la que nosaltres aspiràvem i que creïem que formava part del pacte de progrés. Ni tan sols hem aconseguit en aquest Parlament poder dur a plenari la llei de quotes, que nosaltres consideràvem fonamental, una vegada que no es feia aquesta reforma en profunditat de les DOT, doncs que, com a mínim, s'aprovàs aquesta cosa. Ha estat impossible perquè en ponència va quedar absolutament desmantellada la llei de quotes i per tant no podia seguir endavant.

Per tant, dic, una alegria molt matisada, pensam que aquest és un bon projecte de llei; un projecte de llei modern, que fa que ens puguem equiparar aquesta comunitat, que ha estat sempre bastant endarrerida amb qüestions de respecte al medi ambient, tal vegada no d'incorporació de figures d'avaluació en el nostre règim jurídic, però sí quant a aplicació de protecció real i d'avaluació del medi ambient; creim que és una llei avançada, important, que incorpora totes les directives

europées i el millor que hi ha de la legislació internacional; que incorpora qüestions noves i absolutament democratitzadores com l'enquesta pública, la possibilitat de fer molt més real la participació ciutadana; que incorpora l'avaluació ambiental de plans i programes, no només dels projectes que estaven prevists fins ara. I en aquest sentit, creim que és una llei molt positiva i per tant nosaltres donam el complet suport a aquest projecte de llei i esperam que no hi hagi sorpreses i que al final d'aquest ple, al final d'aquest últim ple de la legislatura, tinguem aquesta llei ambiental, tan absolutament necessària, aprovada, ja que d'altres se'ns han quedat pel camí.

I no votarem cap de les esmenes del Grup Parlamentari Popular. Jo crec que així i tot no són unes esmenes, com s'ha vist a la pròpia defensa que han fet, que tinguin un gran calat, un gran contingut; jo pens que en ponència i en comissió s'ha fet una feina important d'aproximació i de què tot allò que era incorporable de les aportacions de les esmenes del PP, s'ha incorporat. I ara crec, referint-me breument als aspectes fonamentals que ha expressat el Sr. Huguet, el portaveu del Grup Popular, hem de dir que tot el que des del Grup Popular són recels a la possibilitat que l'administració ambiental, que la Comissió Balear de Medi Ambient tenguí més competències, tenguí una major importància, no la compartim; en absolut no compartim aquests recels i per tant estam absolutament a favor del projecte que ha vengut del Govern i no de les esmenes que fa el Grup Parlamentari Popular. Creim que tampoc el recel que manifesta cap a l'enquesta pública no està justificat, pensam que és una novetat important i que ve ben regulada.

Creim que també la nul·litat de ple dret, que s'incorpora a aquest projecte de llei, és una qüestió important. És important que projectes que puguin ser molt perjudicials per al medi ambient, si des del principi no s'observa l'avaluació ambiental, es puguin considerar nuls de ple dret, pensam que és un avanç molt important. I també el tema de les sancions, a part que, com ja se li ha dit, que s'incorporen les quanties que ja venen legislades o recollides a altres legislacions, pensam que, per desgràcia, però per desgràcia, és absolutament necessari el règim sancionador, ja que les agressions al medi ambient són molt importants i és necessari que existeixi aquest règim sancionador. I normalment, jo crec que aquí ha jugat una mica el Sr. Huguet, a cercar, diguem-ne, a crear sensació del particular, del ciutadà indefens; normalment aquestes sancions, si s'han d'aplicar, perquè allò bo seria que no s'haguessin d'aplicar, però normalment a qui s'han d'aplicar no és al pobre ciutadà individual, com d'alguna manera es pretén dir, sinó a les grans empreses, als grans projectes que, evidentment, davant el seu poder i davant les possibilitats d'afectar molt negativament el medi ambient, creim que aquest règim sancionador s'ha de mantenir.

Per tant, jo crec que aquests han estat els quatre aspectes que ha remarcat de les esmenes que mantenen vives el Grup Parlamentari Popular, no podem donar suport a cap d'elles. I el que sí volem és que surti definitivament aprovada aquesta llei en aquest darrer plenari d'aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramón, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. El Sr. Alorda, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Huguet, en primer lloc, compregui que, des del nostre grup, el primer que farem serà com els altres, saludar aquesta llei, la seva arribada, perquè pensam -i jo crec que en això hi podem coincidir tots- que pot contribuir a fer, a facilitar una obligació que té tota administració, que és garantir el dret que tots tenim al medi ambient. I certament, crec que, malgrat, he de coincidir amb la prèvia que es feia, que aquesta legislatura ha tengut mancances territorials, jo fins i tot hi ficaria també en autogovern, però crec que s'han fet mesures d'interès i malgrat n'hi hagi hagut algunes molt importants, discrepàncies molt importants, de les quals nosaltres també ja ens n'hem fet ressò, el tema de l'impacte ambiental, el tema de les avaluacions d'impacte ambiental jo crec que hi ha d'haver un ampli consens i crec que amb tots els grups, perquè realment la transposició d'una directiva europea no hauria de ser, seria inintelligible que fossin problemes polítics que no es fes a les Illes Balears. Per tant, volem pensar que davant la consciència de la gravetat, en moltes ocasions de la irreversibilitat dels mals que es poden ocasionar al medi ambient, una mesura preventiva com són l'institut dels estudis d'avaluació d'impacte ambiental, és volgut per tots els grups.

En aquesta línia i com s'ha apuntat, ja fa molts d'anys que hi treballen les normatives ambientals més modernes, fa més de 30 anys que normatives alemanyes, als països nòrdics, s'ha apuntat als Estats Units, i creim que el que faltava era aquesta filosofia a la normativa de l'Estat espanyol que, més enllà de les llicències d'activitats classificades, poca cosa, poca sensibilitat, poca tradició tenia en aquesta reserva, en aquesta reflexió sobre el medi ambient. Per cert, crec que ens ha anat molt bé estar dins la Unió Europea perquè hi entràs en aquesta nova òrbita, i en aquests dies amargs d'uropeisme, aprofit també per renovar el nostre compromís amb més Europa, la nostra aposta per Europa en aquests moments de fragilitat.

Jo crec que és molt important que el nostre país hagi tengut la sensibilitat, l'agilitat de voler ser els primers els primers a transposar la recent directiva i per tant duent-la a una llei del Parlament, com havia d'haver estat de tot d'una, i lament que vostè, Sr. Huguet, no ho vegi així. Una cosa que jo hagués volgut celebrar del decret del 86, d'aquell primer govern del Partit Popular, tan poc sensible amb la matèria meambiental, és que va fer exactament el mateix, va transposar la primera directiva europea en matèria de medi ambient, en el decret del 86, sense esperar la transposició espanyola. Jo crec que allò va ser una iniciativa interessant i que, vist que no hi havia en aquell moment encara tradició, va establir explícitament el seu caràcter provisional, desgraciadament aquella provisionalitat, ens hi vàrem instal·lar durant molt de temps, i encara que la

qüestió anava evolucionant i sobretot hi havia una exigència que hi hagués un rang legal, per la seguretat jurídica que vostè també ens apunta, no hi va haver manera de traslladar aquest decret a una norma de rang legal. Crec que era important, per tant, dur a terme les nostres competències; és evident que tenim competències tant en mesures addicionals de medi ambient com sobretot en l'execució d'ell, i en aquest, l'avaluació d'impacte ambiental, té en gran mesura, són mesures d'execució. I crec que aquesta iniciativa, ja dic, de voler estar al dia, realment crec que l'hem d'aplaudir.

De fet, aquell decret del 86 ja parlava, curiosament i avançant-se molt dins l'annex primer, de plans i programes, que era un debat que ja ha existit, de tots els programes mediambientals, des dels anys setanta dins la Unió i ha fet indicis, hi havia començat a treballar, però no ho havia incorporat a la directiva. Aquella mateixa reflexió, que ja era molt madura dins Europa, du que quan s'aproven les Directrius d'Ordenació del Territori, arribi a l'article 85 que, com vostè coneix i el té molt per mà, apunta que tots els instruments prevists en aquestes directrius contendran un estudi, d'acord amb la normativa específica d'avaluació d'impacte ambiental. És dins la mateixa reflexió europea, ens hi apuntem, els plans i programes que, afortunadament, i com és normal avui no ha estat objecte de polèmica -pareix que hi ha una polèmica externa a aquest Parlament, externa a la nostra comissió, externa al debat d'aquesta llei- sobre qüestionar si els plans i programes han de tenir o no aquesta avaluació d'impacte ambiental. Sembla que és lògic que quan es pren la decisió allà on s'han de debatre les alternatives, que és, sobretot, l'element més important de l'avaluació d'impacte ambiental, estudiar les distintes alternatives per veure quina és menys impactant, doncs sigui el moment en què es faci aquest estudi i no moltes vegades quan la solució ja està molt determinada en el pla i programa, i el projecte té un marge de maniobra molt menor. Per tant, això, dins la línia, ja dic, que la Unió Europea, des dels anys vuitanta, sobretot, hi havia anat avançant, tot i que no ho transcriu literalment en directiva fins a la directiva vigent de l'any 2001; ja ho havia fet a la directiva d'hàbitats pel que feia estrictament als hàbitats, l'any 92, però que s'entenia que formava part de la filosofia general de l'avaluació d'impacte ambiental. Però ja dic que aquest element no és motiu de polèmica formal, no hi ha esmenes al respecte, per tant no m'hi entretindré més, perquè crec que és pacífic entre vostès i nosaltres, per tant vull entendre que en tot aquest aspecte no hi haurà cap mena de problema a l'hora d'aprovar-se la llei.

Apuntant a les esmenes sí formals que existeixen, creim que la primera que s'ha apuntat és la nul·litat, els efectes, les conseqüències d'actuar sense avaluació d'impacte ambiental, i nosaltres pensam que precisament pel seu caràcter preventiu és important que es consideri molt rellevant. Jo crec que pel dubte, per la confusió que es pugui haver provocat davant alguns dels que han pogut seguir la seva intervenció sense conèixer en profunditat la Llei de règim jurídic, la Llei de procediment comú de l'Estat, podrien haver pensat que anam en contra de l'article 62. En absolut, d'entrada l'article 62 diu que hi haurà nul·litat de ple dret si ho diu una llei, per tant seria impossible. Però és que, a més, sempre fa èmfasi que quan un determinat procediment no ha seguit aquells ítems que eren

fonamentals, hi ha nul·litat de ple dret. Per tant, per als dos supòsits ens pareix raonable que sigui aquesta la conseqüència que hagi de tenir i no la de l'anul·labilitat.

Bé, un tema que més o menys en ponència i en comissió sí que se n'havia parlat, i són un parell d'esmenes que té el Partit Popular, sobre els actes parlamentaris, sobre les lleis si han d'estar sotmeses o no a l'avaluació d'impacte ambiental, m'ha paregut que vostè no en feia gran èmfasi, per tant don per reproduïdes les nostres argumentacions a favor d'anar incorporant, dins les tramitacions parlamentàries, també aquests supòsits d'informació pública, de participació ciutadana, com els que, des de la Carta Europea d'Ordenació del Territori, s'estan instaurant dins tota la reflexió, dins tota la normativa territorial europea i que, per cert, també la nostra legislació autonòmica va recollir a la Llei d'ordenació del territori quan obliga que les DOT tinguin un procés previ d'informació pública, de participació ciutadana, previ al projecte. Però bé, com que vostè m'ha paregut que no hi feia molt d'èmfasi, tampoc jo no m'hi detindré.

Alguns dels aspectes tècnics que vostè apuntava no les podem compartir, per exemple la prevenció davant la restricció de publicitat a la dispensa de fer avaluacions d'impacte ambiental; o la supressió de l'article 11 que, si segueix vigent, pel que entenem dient que n'hi ha 29 no entenem el seu sentit, francament. Però sí que, en tot cas, faríem un esment al tema que jo crec clau, com vostè apuntava, que és quines hagin de ser les conseqüències de la declaració de les prescripcions que introdueixi la declaració d'impacte ambiental, aquestes han de ser absolutament prescriptives. És evident, jo crec que, vostè diu que té una certa prevenció contra l'autoritat ambiental, nosaltres pretenem que no, que és l'autoritat especialitzada en la matèria mediambiental i la que pren tot aquest tipus de decisions. En qualsevol cas, dins tota la teoria de separació de poders dels (...) americana, separar, qui pren la decisió de qui l'informa o haver de, quan hi ha una dificultat entre l'òrgan substantiu i l'ambiental, anar al superior jeràrquic o a una altra administració, el consell de Govern o el ple del consell insular, jo crec que l'únic que fa és separar els poders. Per tant, garantir més l'objectivitat, garantir més la transparència i garantir que no hi hagi intervenció, com vostè apuntava, per exemple, en actuar damunt els tècnics. Pensi que si el mateix òrgan ambiental, que hem de pensar que no tindrà aquesta actuació tan perversa com vostè apuntava, al final no té la darrera paraula perquè ha d'estar d'acord amb l'òrgan substantiu, i en el cas que no estiguin d'acord amb l'òrgan substantiu, resoldre un altre; bé, crec que tot això ajuda a establir un equilibri de poders que està ben travat dins la llei.

Indiscutiblement, el que hi ha davall d'algunes de les esmenes que vostè presenta, ja ho dic, és una desconfiança, una prevenció contra l'existència d'administració ambiental especialitzada, que nosaltres no només no la podem compartir, sinó que ans el contrari ens pareix molt positiva, i que, a més, estigui orientada a través de la participació ciutadana; a través d'aquestes enquestes si se reconeixen necessàries, si a través de la informació pública, evidentment, aquest sí que és un institut bàsicament d'administració local, però vaja, un institut prou sòlid i amb prou tradició dins aquest tipus de

procediments, i que, per tant, creim que és molt bo demanar el parer i que sigui recollit. En qualsevol cas, també, l'article 9 de la Directiva del 85 ja ho deia, el caràcter preceptiu de les prescripcions que duen les declaracions d'impacte ambiental, com ho diuen les normatives tant de Canàries, l'andalusa, la gallega, la basca i moltes de les que han estat ja transposades de les directives antigues. En qualsevol cas, ja dic, hi ha la salvaguarda, sempre com en aquesta llei que, en cas de discrepància amb l'òrgan substantiu, resol o el superior jeràrquic o un altre òrgan substantiu, en el cas dels ajuntaments aquí es resol que siguin els consells insulars.

Per tant, dit això, algunes de les esmenes que vostè planteja són més aviat i jo no he pogut entrar a totes; una que sí que ens ha preocupat durant tota la tramitació, és el tema de les infraccions. Ja vaig apuntar en tots els sentits que no era en la línia que vostès anaven; les infraccions molt greus, com s'ha dit, és la transposició de la normativa bàsica estatal, són 40 milions, de 40 a 400 milions de pessetes, que és el que diu la llei del 2001, no veim quin problema hi té. El que sí que nosaltres detectam, i desgraciadament no hi ha hagut capacitat de resoldre aquesta situació, és que no es distingeix quan aquesta actuació es fa amb autorització de l'òrgan substantiu, que l'òrgan substantiu no ha tengut, no ha demandat aquesta avaluació d'impacte ambiental, però que el particular està actuant sota el paraigua d'una autorització administrativa, respecte a quan això no succeeix. Jo crec, continuu insistint, que és una llacuna d'aquesta llei, creim que no són els mateixos supòsits, però en aquest moment, i no hem pogut insistir, també és difícil negociar amb el Sr. Buades, com vostè sap, fàcilment un passa per poc proteccionista i, per tant, desgraciadament no hem incorporat aquest apunt i jo continuu pensant que encara seria un element que s'haurà de millorar.

En qualsevol cas estic convençut que el consens que hi ha d'haver amb una llei tècnica com aquesta, de transposició d'una normativa comunitària, hi haurien de fer un esforç des del Partit Popular per arribar al màxim consens, que hi hagi els màxims articles aprovats per unanimitat, que jo en confii, Sr. Huguet, jo en confii, crec que aquesta ha de ser la resposta que donem a aquesta darrera llei i que, indiscutiblement, n'hi ha hagut de molt més sensibles per a l'ordenació del territori, per redreçar el model en el nostre país que desgraciadament avui, si acaba el període de sessions, no haurem tengut temps de fer i que és un repte fonamental que haurem d'assumir i que haurem de complir dins la pròxima legislatura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda, per la seva intervenció en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Cànoves, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, des que la nostra comunitat va ser la pionera a tot l'Estat a l'hora d'incorporar a l'ordenament jurídic la Directiva

85/337 de la Unió Europea mitjançant el Decret 4/86, de 23 de gener, d'implementació i regulació dels estudis d'impacte ambiental han passat moltes coses: una nova directiva, la 97/11, i la més recent, 2001/42, que amplia l'àmbit d'aplicació i estableix l'avaluació de plans i programes que ja contemplava el nostre decret autonòmic. Això fa que sigui necessari regular de manera més completa, amb l'observació de les darreres directives, aquesta tècnica importantíssima dins el dret mediambiental.

Com diu encertadament el nostre Tribunal Constitucional, l'avaluació d'impacte ambiental és un instrument que serveix per preservar els nostres recursos naturals i defensar el medi ambient en els països industrialitzats. Aquesta legislació ofereix als poders públics un instrument per complir el seu deure de connectar el desenvolupament econòmic amb la protecció del medi ambient. Es tracta d'una tècnica preventiva, afegeix el Tribunal Constitucional, d'àmbit objectiu, global o integrador i, sobretot, de naturalesa participativa, i per dur a terme aquesta valoració ha de constar necessàriament de tres elements: l'estudi d'impacte ambiental pròpiament dit, l'opinió del públic -torn ressaltar això, l'opinió del públic-, i els informes d'altres administracions afectades.

Avui una vegada més ens avançam a la legislació estatal amb la transposició d'una directiva que els estat membres de la Unió Europea tenen fins a dia 21 de juliol del 2004 per donar-hi compliment, i la veritat és que el grau de discrepància que hi ha hagut en els treballs de ponència i de comissió, com ja ha manifestat el portaveu del Grup Popular de manera indirecta, implícitament, se circumscriu bàsicament a uns temes concrets, a uns criteris que divergeixen dels nostres. Però abans d'entrar a examinar aquestes divergències per donar el parer del nostre grup, crec que he de dir que tots coincidim en el fet que es tracta d'un projecte de llei necessari, que dóna una passa important en l'adaptació de la nostra normativa a les directives europees, i que a pesar d'aquestes discrepàncies tots coincidim en el fet que és un instrument cabdal a una comunitat on el medi ambient és estratègic no sols des del punt de la vista de la preservació de la naturalesa; també i fonamentalment perquè aquí a les Illes, connectar protecció de medi ambient i desenvolupament econòmic està íntimament lligat per la fragilitat ecològica peculiar del nostre arxipèlag. No és que el desenvolupament econòmic s'hagi de dur respectant el medi ambient, és que aquí el desenvolupament econòmic depèn directament de la seva preservació.

Entrant ja a examinar quines són aquestes discrepàncies que ja ha apuntat el portaveu del Grup Popular, començaré per allò del vici de nul·litat o anul·labilitat. Es tracta, nosaltres creim, de donar importància o no al compliment d'aquest procediment. Nosaltres volem que aquest procediment es consideri com un procediment preceptiu, és un criteri polític; uns altres creuran que aquest procediment no ha de ser preceptiu. Ens dóna l'empara la Llei 30/92, de règim jurídic, a l'article 62 lletra g, quan s'estableixi expressament a una disposició de rang legal, però també a la lletra e del mateix article, els dictats prescindint totalment i absolutament del procediment establert. Vostè demana que s'apliqui el 63 en relació amb el 67, és a dir, que aquests actes siguin convalidables. Repetesc: és un criteri polític, nosaltres insistim en el fet que creim que aquest

procediment ha de ser un procediment preceptiu per la importància que té el medi ambient. Però nosaltres considerem que no observar aquest procediment és una irregularitat invalidant, repetesc; no es tracta d'un defecte de forma ni es tracta d'actuacions administratives fora dels temps establert, que són els casos típics de les accions o els actes validants, és a dir, que es poden validar. A més es compleix allò dictaminat pel Consell d'Estat, com ja li vaig dir en comissió, el Consell d'Estat de dia 22 de gener del 98, és a dir, que la nul·litat de ple dret s'introdueix expressament a una disposició de rang legal. Aquesta és l'única exigència del Consell d'Estat i ho fa, aquest projecte ho fa. Per tant, compleix el principi de legalitat.

Un altre punt de discrepància. Vostè hi ha passat per damunt, quasi no l'ha tocat. És el de la seva esmena 3380, de l'exclusió dels projectes aprovats específicament mitjançant una llei d'aquest parlament. No vol que es condicioni que en aquest cas la tramitació s'hagi de subjectar a l'objectiu de disponibilitat de les mateixes informacions. Es tracta, creim nosaltres, d'un règim de garantia, ja ho vàrem dir en comissió, mínim, per tal que no es pugui defugir la tramitació d'aquest procediment. No entraré aquí en la problemàtica, com ja va apuntar el portaveu del PSM-Entesa Nacionalista, de si hi ha jerarquia normativa entre lleis; entenem que no, hi pot haver, en tot cas, una prevalència pels principis d'especialitat, però en tot cas és un tema molt complex des del punt de vista jurídic i aquí estam per fer política, i per tant el deixarem.

Una altra discrepància amb el Grup Popular és l'article 9.2, que vostè n'ha fet un resum en què deia o recordava que allò important és qui té la competència, allò important és qui té la responsabilitat, i aquest és qui ha de decidir, qui ha de tenir la capacitat de decisió. Quant a aquesta esmena nosaltres entenem que estam davant d'una excepció a la regla general, i és precisament aquest caràcter excepcional que faculta introduir condicions, és una excepció però de caràcter parcial. Hi ha un principi general del dret que diu que aquell que pot el més, pot el menys, qui està facultat a excepcionar totalment pot excepcionar parcialment. No es tracta de manar a qui té la competència i, per tant, la responsabilitat, no estam parlant d'un poder damunt un altre poder, es tracta d'una garantia de compliment de les directives europees, d'obligació d'informar la comissió de les comunitats europees, però és clar, així no es pot fer directe. Aquí tenim que l'interlocutor vàlid és l'Estat i, per tant, a qui s'ha de comunicar és a l'Estat i, a la vegada, aquest comunicarà o informarà la Unió Europea, i si ho fan així és perquè l'Estat prèviament ha atribuït aquesta competència a la Unió Europea.

A més a més discrep d'aquest criteri que vostè té del fet que qui té la competència i la responsabilitat és l'òrgan substantiu, que és un dels arguments -li ho reconec i vostè ho ha dit- troncs de moltes de les esmenes que vostè aquí ha defensat, i aquí em remetré al Constitucional. Li reconec que no és una teoria resolta pel Constitucional, és una teoria plenament oberta, però sí que hi ha criteris clars dins el Constitucional que mantenen que la connexió procedimental entre l'avaluació ambiental i els actes finals d'aprovació o autorització del projecte no justifiquen una atracció de la competència ambiental per a aquests últims, és a dir, els que tenen, segons

vostè, la competència substantiva. Aquí el que s'ha inserit dins un procediment comú és una tutela mediambiental, no ho hem d'oblidar, això. Si el titular de la competència substantiva no és el mateix que té la competència mediambiental, el que vostè defensa suposa partir d'un plantejament proper a la denominada doctrina dels poders implícits, és a dir, incompatible, per tant, amb la sistemàtica o el sistema de distribució competencial constitucionalment establert, ja que equival a admetre que els diferents ens territorials poden exercir no sols les competències que la Constitució i els estatuts d'autonomia els atribueixen, sinó també les que, a pesar de correspondre a altres ens, es consideri que resulten necessàries -ho considera l'òrgan substantiu-, considera que són necessàries per a l'exercici de les competències pròpies o substantiva, i això no deixa de ser una perversió, i no és un criteri meu, és un criteri que va agafant força dins el Constitucional i és una doctrina que s'està aclarint dins el Constitucional.

Quina és la solució del Constitucional? És clara, és que aquestes discrepàncies es resolguin per la via de la fórmula de la col·laboració, i aquesta col·laboració, aquest mecanisme de col·laboració està contemplat dins aquest projecte de llei, com vostè bé sap.

Allò de socialment conflictiu, jo crec que quan vàrem afegir "socialment conflictiu des del punt de vista mediambiental", crec que queda bastant clar que qui ha de determinar aquesta conflictivitat és l'òrgan mediambiental. A vostè potser no li pareix així, nosaltres creim que està clar.

Quant a la realització d'una enquesta pública, el fet que s'introdueixi aquesta figura nova respon bàsicament a dos criteris: Un que ha tengut bastant d'èxit a països centreuropeus i, sobretot, a països o a estats nord-americans, que són els vertaders pioners en tècniques mediambientals, però també, com diu molt bé l'exposició de motius d'aquest projecte de llei, s'introdueix amb caràcter potestatiu aquesta tècnica perquè es volen revitalitzar els esmorteïts informes públics. Esmorteïts per què?, idò perquè serveixen per a una funció que és informar, però moltes vegades no compleixen aquesta doble funció que és rebre informació, aquest *feedback*, és a dir, es transmet informació però no se'n rep, i creim que l'enquesta pública allà on s'ha experimentat compleix aquesta doble funció, és a dir, remet informació i rep informació. Els projectes socialment conflictius poden ser sotmesos a una enquesta pública. Això va ser un objecte de debat dins la comissió, però jo aquí vull remarcar que és una facultat de l'òrgan substantiu quant als projectes, quant als projectes, l'article 28 ho diu ben clar, "l'òrgan substantiu podrà...", i si no informe públic, com sempre, informació pública, i en els plans i programes sí que és l'òrgan mediambiental. Però també és facultatiu.

Bé, i un altre, i per acabar, un altre debat interessant és el de les sancions. Vostè aquí ha dit clarament que aquestes sancions s'haurien de regular en funció dels efectes significatius sobre el medi ambient, i no ha dit una altra cosa que va dir en comissió, que és que hi hauria d'haver una necessitat de graduació, les molts greus entre 40 milions i 400 milions, per posar un exemple, ja hi hauria d'haver dins la llei

una graduació perquè no hi hagués una discrecionalitat en l'instructor, que no disposàs d'aquesta discrecionalitat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cànoves, vagi acabant.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Acab, em queden dos minutets, Sr. President.

Nosaltres entenem que aquesta discrecionalitat dels articles 45, 46 i 47 no és contrària al principi de tipicitat reconegut a l'article 129 de la Llei 30/92. A més, el número 3 d'aquest article diu clarament que es regularà per disposicions reglamentàries aquesta graduació o especificacions i no dins la llei. Per tant és la mateixa Llei de règim jurídic que determina o recomana que es faci per via reglamentària.

El PSM va introduir un tema interessant dins comissió, i nosaltres l'hi donam suport, en el sentit que hi ha una llacuna, una llacuna clara que és en el quadre d'infraccions, que és quan l'òrgan substantiu doni l'autorització sense haver complert l'avaluació d'impacte ambiental. Deixam això apuntat però irremeiablement.

I després també volem dir i volem apuntar, i amb això acabam, que hi ha, i em sap greu haver-ho detectat en el darrer moment, però hi ha un vertader error com una casa dins aquests tres articles. Diuen els articles 45, 46 i 47 que quan sigui l'òrgan substantiu el promotor del projecte l'òrgan ambiental exerceix la potestat sancionadora. S'ha discutit molt la doctrina de si s'ha d'admetre la sanció entre ens públics. En Martín Retortillo, que és un famós tractadista, al final diu que es pot admetre perquè al final són les arquitectures públiques que paguen; hi ha altres tractadistes que diuen que aquell que paga és el ciutadà i, per tant, no té sentit; però en el que no hi ha discussió possible és que la mateixa administració no pot ser que se sancioni ella mateixa. Dins la mateixa administració no està admès que la Conselleria, per posar un exemple, de Medi Ambient sancioni la Conselleria d'Obres Públiques, per exemple, en un projecte de carreteres...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cànoves, vagi acabant.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

...perquè, i acab, això ho prohibeix el Codi Civil, el 1.192, que hi ha confusió de drets, i per tant és un tema que deixam apuntat també de forma irremeiable però que és un error com una casa que voldríem deixar apuntat i que ens sap greu no haver detectat dins comissió i dins ponència. És a dir, dins la mateixa administració una conselleria pecuniàriament no en pot sancionar una altra, i això està recollit en aquest projecte de llei. És l'única discrepància que hi veim.

Així i tot no donarem suport, com és natural per la nostra intervenció, a totes les seves esmenes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cànoves, per la seva intervenció en nom del Grup Parlamentari Socialista. En torn de rèplica, Sr. Huguet Sintès té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President. Jo no he demanat permís als meus companys, però demanaria al president, que és a qui toca, a la resta de la cambra perquè em permetessin la llicència de llegir un parell de coses escrites de fa més de 100 anys. Serà molt curt, i a més m'agradaria que els agradés, sobretot als consellers de cultura.

Diu: "Sobre la cinta blanca arena / que besa l'aigua de cel i blau, / grans pins hi vessen a copa plena / olor de bàlsam, ombra serena, rumor suau. / Oh, dolç estatge de bellesa i pau". I un altre que diu: "Per puig i serres s'acaramulla / frondós boscatge de verd etern. / Aqueixa floresta de vària fulla, / la tardor trista mai la despulla ni el fred d'hivern. / Oh, paradís que par el món extern". I acab: "És que en la calma de tals paratges / tant dolç és viure, veure i sentir, / i vora l'aigua de purs miratges / al ritme eòlic d'aquestes platges, tan dolç dormir, / més jo tal sort ja mai dec posseir". Com tots vostès ben segur saben és "Cala gentil", de Costa i Llobera, que juntament amb un altre que també duc però que no llegiré, "El pi de Formentor", lloava el medi ambient fa més de 100 anys amb aquestes precioses gloses o versos.

A mi m'agradaria conviure amb uns veïns on, sense imposicions de lleis ni amenaces de multes, ni òrgans substantius ni mediambiental, creguéssim el que creia aquest bon home antecessor nostre, que deia de la raça mallorquina que la raça de l'alzina, en un dels seus poemes més famosos, i que per tant no haguéssim de discutir... Segurament faig aquesta introducció perquè avui és el darrer dia de Parlament, també, però també amb la convicció que aquest pot ser un bon argument i un fonament per creure, Sr. Cànoves, Sr. Alorda, Sr. Ramon, Sr. Buades, en la societat i en els ciutadans que convivim. Jo crec en açò; és a dir, les esmenes que ha presentat el Partit Popular i amb les quals vostès discrepen no cerquen, com s'ha m'ha dit aquí per algun que m'ha replicat, intentar exposar una prevenció contra l'administració ambiental, ni molt manco; al revés; allò que són les nostres esmenes i el fil argumental de la nostra proposició és creure en l'administrat i creure en totes les administracions, la seva competència i la seva responsabilitat.

No entraré a les discussions de per on apunta, ja ho ha dit vostè, el Constitucional, perquè aquest tampoc no defineix clarament la distinció o la conjunció, però tenguí en compte també aquesta observació que ha fet que efectivament les competències no impliquen les mediambientals per a aquells que les tenen sectorials, és cert, però la decisió que es pren no és tan mediambiental com sectorial d'allò que s'exerceix. Allò que aquí defensar no és que es prenguin decisions ambientals quan són altres tipus de decisions, el que volem és que el factor, l'element, l'afectació estigui inclòs, i serien fàcils preguntes que no són retòriques a pesar que estic en una

tribuna parlamentària. Què ha passat amb determinats plans directores sectorials? Què ha passat amb l'única aprovació inicial d'un pla territorial insular que hi ha de les Illes? Des del punt de vista d'avaluació ambiental. Creim en la llei, creuen vostès en la llei però practiquen el que practiquen, i podria exposar, com a exemples, altres projectes.

Per tant sí que estam d'acord amb la necessitat d'una regulació legal, sí que estam d'acord en el fet que s'ha avançat de manera important. Tal vegada aquesta obsessió en alguns dels que m'han replicat en parlar de les avinences o desavinences dins els grups polítics que ara donen suport al Govern no sigui una qüestió que jo m'hagi plantejat ni em plantegi; jo sempre crec que la societat es dona allò que necessita i es mereix.

Vull entrar molt breument, Sr. President, encara que sigui per cortesia, a citar alguna de les coses que han mencionat el Sr. Buades, el Sr. Ramon i el Sr. Alorda. Al Sr. Buades..., a tots tres, crec que també al Sr. Cànoves: no estam en contra i no voldria..., jo crec que si qualche dia lleixen la meua intervenció anterior ho veuran, en contra de la institució de l'enquesta; l'únic que volem és que aquesta institució estigui, com en els projectes, també en els plans i programes, a disposició de l'administració competent en la matèria, per tant de l'òrgan substantiu i no de l'òrgan mediambiental. Açò ho he dit, tal vegada ara més clar que abans, però ho he dit en comissió molt clarament; no és en contra de la institució de l'enquesta, que és una innovació i que sempre és arriscada, i he vist enquestes que pretenen aquesta de recaptar i atorgar informació, n'he vist no fa massa mesos en un procediment a Menorca, on s'apuntava a qui es demanava, i què es demanava i com es demanava.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet Sintes, vagi acabant.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, vaig acabant, Sr. President. Ben utilitzat és molt útil, però també hi cap una utilització.

El Sr. Ramon ha trobat que les multes eren per a les grans empreses. No li replicaré, Sr. Ramon. Jo trob que vostè, si torna a intervenir, haurà de reconèixer el seu gran error de pensar que una regla, una norma, un article que no distingeix si estan o no autoritzats, que no distingeix ni gradua com ho hauria de fer, vostè vengui aquí a dir que a qui hem de posar multes és a les grans empreses i als particulars no, crec que és un error que vostè reconeixerà sense que jo hagi d'aportar cap argument per rebatre les seves paraules.

Sr. Alorda, tenc aquí algunes coses apuntades, tal vegada també al Sr. Cànoves. La més important que m'agradaria dir, que m'he oblidat a la primera intervenció o se m'ha acabat el temps i no m'ha donat temps, continuar defensant que quan un projecte, un pla o un programa, l'aprova el Parlament, aquest, amb la seva sobirania i fins on arriben les seves competències, i les mediambientals sabem tots fins on arriben, és el que ha de

decidir. No serà una llei, no serà aquesta llei la que digui al Parlament o als diputats pròxims com han de fer un projecte, un pla o un programa, i estic segur que Balears mai no hi veurà, mai, mai, un parlament capaç d'aprovar un projecte, un pla o un programa sense tenir en compte els factors ambientals, ho digui aquesta llei o no ho digui. Jo el que defens és que aquest parlament en aquest moment no ha de condicionar, perquè és suposar que els pròxims diputats, el pròxim parlament no ho faria bé, i li dic que no crec que açò ja pugui passar en aquestes illes ni a Espanya.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet Sintes, vagi acabant, per favor.

EL SR. HUGUET I SINTES:

I ja acab, Sr. President; li prometo que sí, que ja acab. Només vull defensar una vegada més -he citat l'article 62, efectivament és el 67, de la Llei 30/92, de règim jurídic-, defensar una vegada més que hem de creure en la societat, que els procediments, i parlem només de procediments sense afectar ni fer mal al medi ambient, s'han de poder reconduir, han de tenir la possibilitat, no s'han de declarar nuls de ple dret des d'una llei. Hi ha d'haver necessàriament una intenció d'infringir la llei i el procediment perquè sigui nul de ple dret; per tant una llei, un article d'una llei és incapaç de valorar açò, i si és incapaç de valorar açò no s'ha de recollir i per tant hi estam en contra. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet Sintes, per la seva intervenció en nom del Grup Popular. Sr. Buades, vol intervenir en torn de contrarèplica?

EL SR. BUADES I BELTRAN:

És curiós, però no podem estar al nivell del Partit Popular, que quan parlen de medi ambient els ve la vena poètica. Jo crec que els hauria de venir la vena racional, i enginyeril, i legal, i no la vena poètica perquè, com dic, hem de dignificar la gestió pública dels béns comuns com és la gestió de medi ambient, i això té poc a veure amb les alegries del darrer dia de Parlament i té molt a veure amb la qualitat de vida i la sostenibilitat econòmica de la nostra terra, que es basa en la preservació d'alguns d'aquests béns comuns essencials, com saben, com el paisatge o l'aigua.

Molt bé. En segon lloc el que li volia dir és que el Partit Popular no acaba de fer l'evolució final cap a entendre què és el medi ambient. Ho intenta, però a l'hora de posar-hi negre sobre blanc en el paper oficial no ho tenim de vora, i com vostès observaran els anys setanta parlaven d'urbanisme, els anys vuitanta parlaven d'ordenació del territori i en els noranta i arribant a la nostra dècada ja la cosa s'està ambientalitzant, perquè ja no podem simplement prendre decisions en matèria purament territorial, localitzada, sinó que hi ha factors

ambientals claus que no es veuen, però que s'han de comptabilitzar en qualsevol planificació democràtica en temes econòmics, en temes energètics o en temes de transport, etc., i aquesta és l'evolució del dret. Cada vegada hi ha més dret ambiental, com hi ha més dret sobre biotecnologies o més dret internacional perquè són realitats emergents, problemes emergents; allò que abans era natural ara s'ha convertit en rarsa o amenaça de sofrir un accident o de ser extingit, i aleshores s'ha de legislar, i com que tots som fills de Roma, per dir-ho d'alguna manera, en aquesta terra, aleshores tendim a generar legislació sobre això, perquè creim que protegir els béns comuns i administrar-los amb saviesa és una cosa que ha de ser incorporat naturalment al dret, perquè el dret garanteix la igualtat i el gaudi per molt de temps d'aquests béns per part de la nostra espècie.

Una sèrie de precisions més al que deia el portaveu del Partit Popular. Vostès no estan contra l'enquesta, però la voldrien supeditada en plans i programes fins i tot a l'òrgan substantiu. Jo crec que aquí hi ha un problema de reflexió de fons, és a dir, una cosa és un projecte, i fins ara una part dels projectes, com a mínim, sofrien avaluació d'impacte ambiental arran del decret de l'any 85 de la comunitat autònoma i està molt bé, però quan la Unió diu que hem d'afectar sobretot plans i programes, perquè els projectes poden ser importants però són molt més importants els paraigües que tenen per fer-se, que són aquests plans i programes, és bo des del nostre punt de vista d'Els Verds que la planificació estratègica en forma de pla energètic o de pla territorial globalment quedi dins el costat, l'enquesta pública, de foment de participació, del costat de l'òrgan ambiental. I per què? Perquè evidentment, si tu ha d'avaluar la sostenibilitat dels recursos que estàs utilitzant, la seva manera de produir i de consumir, és molt important que l'administració sectorial de referència, que és l'ambiental, sigui la que impulsi aquest procés participatiu, entre altres coses perquè té tècnics adequats, i vostè sap que la realitat actual de la comunitat autònoma a nivell d'algunes conselleries del Govern de les Illes Balears, dels consells i dels ajuntaments no dóna com per dir que tenen una capacitat tècnica ambientalista mínimament homologable a nivell científic. Això és la realitat d'avui i això pot canviar, però a hora d'ara no es pot improvisar a nivell de conselleries sectorials, per exemple indústria, o per exemple energia, consells insulars en general i ajuntaments en general que tinguin un cos tècnic com per exemple que hi hagi experts generalistes en matèria ambiental o tècnics en matèria d'energies netes, etc.

Règim disciplinari, li ho hem dit diferents portaveus: Si es canvia la llei estatal bàsica de referència que estableix aquestes multes mínimes, podríem fer un esforç de correcció legislativa per adaptar-lo i graduar-lo, però si hi ha una legislació bàsica de l'Estat que estableix aquests mínims, comprendrà que nosaltres no motivarem un conflicte davant el Constitucional per aquest motiu, vostès tenen la clau a Espanya, facin el que trobin convenient en aquest sentit, però nosaltres ens hem limitat a calcar la legislació bàsica de l'Estat en aquesta matèria i això ho deim en una setmana on per exemple un grup ecologista de les Balears ha estat condemnat a una multa increïble per defensar un bé comú, un bé comú a Mallorca com són els fons arenosos de les nostres Illes, defensant un bé comú com dic, mentre un

altre tribunal estava dient a Eivissa que el ministre de Medi Ambient de fa uns mesos i que també és conegut aquí, havia actuat de manera il·legal robant, exhaurint els fons arenós de l'illa d'Eivissa no? Aleshores la falta de legislació ambiental, la falta de protecció de les organitzacions per exemple altruistes de la defensa d'aquesta béns comuns, com són els béns naturals, fa que passin aquestes coses. La bona voluntat fa que hi hagi organitzacions no lucratives que per defensar els béns comuns la paguin, per falta de paraigua legal i altres emparant-se amb aquesta manca de legislació i d'haver de respondre davant ningú facin els que els dóna la gana i primer facin una reposició artificial de platges a costa dels béns comuns no els passi res i mesos després un acte d'un tribunal els digui que han actuat d'una manera il·legal. Això és molt greu i això s'ha de solucionar.

En quart lloc vostè diu, clar és que si el Parlament exonera d'avaluació d'impacte un determinat projecte, per què dimonis hi ha avaluació d'impacte ambiental? Idè miri a nivell estatal, avui matí també parlàvem de les Corts espanyoles, del seu portaveu, la Llei de pla hidrològic posa un annex meravellós que diu: *desaladoras en Baleares* i per llei els concedeix l'interès general i sostreu de l'avaluació d'impacte ambiental d'aquesta comunitat autònoma o de la catalana, o de l'aragonesa, o de la valenciana, o la murciana, actuacions claríssimes, projectes claríssims d'altíssim impacte ambiental a través d'una llei estatal i aleshores forcen l'ordenament legal perquè no hi ha lleis marc espanyoles que obliguin a això i diuen saltem-nos qualsevol índex de legislació ambiental i donem interès general directe a nivell estatal a aquests projectes. Nosaltres no ho volem a això i precisament el projecte de llei actual i esperem que sigui llei d'aquí uns minuts, diu no, no, ni tan sols una llei parlamentària exonerarà del procediment d'avaluació per eliminar o (...) d'impacte ambiental d'un projecte, perquè l'administració sectorial, la dugui el partit que la dugui perquè s'ha de tenir sentit institucional també amb això, ha de ser capaç d'operar i dir encara que la llei digui això, aquesta llei està sotmesa a una tramitació de projectes allà on apareixen l'administració sectorial, en aquest cas l'ambiental de referència, pugui avaluar si realment és compatible o no amb un desenvolupament sostenible homologable a nivell internacional...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buades, vagi acabant per favor.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Anam acabant Sr. President, anam acabant la legislatura i la llei. En aquest sentit no compartim els seus criteris, tot i que valoram amb honestedat l'esforç que ha fet especialment vostè tan a la ponència com a la comissió, com davant d'aquest ple per intentar explicar la tímida evolució del Partit Popular cap a un partit conservador amb una certa sensibilitat ambiental.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades en nom del Grup Mixt-Verds d'Eivissa. Sr. Alorda en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista té 5 minuts per contrarèplica.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Com que és una llei important i com que és el darrer dia evidentment aprofitarem. Jo crec que rectificar una mica al Sr. Huguet si es pensava viure a un planeta angelical perquè d'ençà que vàrem ser expulsats del jardí de l'Iraq, la veritat és que la vida en el planeta ha canviat, jo crec que molts voldrien viure sense policia i sense guerres, però és evident que determinades conductes humanes s'han regular. I la regulació és important en una matèria com el medi ambient, no és un element romàntic com s'ha apuntat, no és un element que es pugui circumscriure a apellar actituds cíviques, sinó que evidentment ha de formar part de les regles del joc, com la seguretat, com tots els serveis bàsics i s'ha de garantir el seu gaudi a tots els ciutadans.

Per cert, que no compartim la sentència del Tribunal Constitucional, ja que s'ha apuntat per part del Sr. Huguet i el Sr. Cànoves, respecte de la interpretació que fa de què el medi ambient no és una competència en aquest sentit, sinó que s'ha de considerar adjectiva del procediment de l'òrgan substantiu. Amb això compartim un altre que no s'està consolidant Sr. Cànoves, però que sí que també hi desisteix i concretament la sentència del Tribunal Constitucional de la Llei d'impacte ambiental catalana que va ser la clau d'aquesta doctrina, 4 magistrats varen seguir defensant que el medi ambient era competència precisa, que s'havia de respectar i que per tant, no havia de quedar condicionada per l'òrgan substantiu. Penseu que aquesta doctrina que vostès apunten duita a l'extrem vol dir que un projecte municipal, l'òrgan substantiu que és el projecte municipal és que haurà de resoldre totes aquestes qüestions. I l'òrgan ambiental que està situat a una altra administració no hi tendria incidència.

Evidentment es fan uns equilibris en aquesta llei, com en totes les autonòmiques, per intentar salvar la doctrina constitucional amb la competència ambiental. Però per què la va fer el Tribunal Constitucional? La va fer per recuperar cap a l'Estat competències estrictament mediambientals, s'ha demostrat amb les dessaladores, com s'ha apuntat, i s'ha demostrat amb tota la resta, que allò que pretenia era que quan ho havia d'aprovar l'Estat no ho acceptava que el que tenia la competència mediambiental li digués per on havia d'anar i crec que aquest era el parany allà on va caure el Constitucional. Penseu que Jiménez De Parga, equànime com ell tot sol, veia tan clar que aquesta doctrina no la podia suportar que va haver de fer vot particular dient no, no. Evidentment s'ha d'arribar a aquesta mateixa conclusió de què és competència de l'Estat, però no per aquest argument sinó pel bé interès d'Espanya, és l'argument que més s'està consolidant en el Tribunal Constitucional actualment i és la igualtat de tots els espanyols, per al bé de tot Espanya, etcètera que és el que està recuperant una quantitat important de sobirania autonòmica en aquestes darreres sentències del Tribunal Constitucional, aquestes no és de les darreres, però vaja apunta en aquesta mateixa línia.

Respecte d'allò que són les lleis, ja li hem apuntat, és veritat que hi ha aquestes dues grans tradicions, sempre l'hem comentada, el parlamentarisme francès la separació de poders romp amb tot allò que hi havia, la Revolució Francesa té una gran prevenció contra tota la participació ciutadana, el nostre Reglament encara prohibeix que s'obrin pancartes, que hi hagi participació, li repugna, no vol que hi hagi societat civil, no vol que hi hagi *lobbies*, el que vol és que la democràcia representativa, els elegits es tanquin i resolguin. Això va en contra de tota la tradició democràtica antiga, sobretot mantinguda dins les institucions d'arrel germànica, allà on hi ha un cert assemblearisme, una informació pública i això es recupera a nivell europeu, sobretot amb els debats territorials, vet aquí la carta europea d'ordenació del territori, que ja l'hem (...) Sr. Huguet. Les DOT, li repetesc, són una llei que tenen l'obligació legal de què abans d'aprovar-se el projecte de llei hi ha d'haver un procés de participació ciutadana. Si en Montesquieu ho sentís el món se li desmuntaria, però això ja va així. I crec que aquesta via de ficar la participació és una via que cada vegada serà més mala de tornar enrera, per cert pensava que el PP bravejava d'aquesta incorporació, veig que ara no li té present.

En qualsevol cas també ho admet, en la teorització de la sobirania en el Parlament, és molt difícil que una llei posterior no pugui derogar l'anterior i que un projecte de llei que vengui sense una determinada documentació, com diu la directiva, que els actes legislatius no tendran recurs, no deixa de ser una recomanació i en qualsevol cas amb el tema del màster, com apuntava el Sr. Cànoves, tampoc no hi entraré jurídicament sinó més enllà apuntar allò que és un debat polític.

Quant a l'enquesta vostè està justificant per què demana la supressió, perquè quedi en mans de l'òrgan ambiental, però és esmenes el que fan és llevar l'enquesta, repassi la seva esmena a l'article 57, suprimir l'article 57.1, no diu que el faci un altre, diu que no hi sigui. I vostè ha ajuntat estones la justificació que sigui l'òrgan ambiental que faci la prevenció de l'enquesta com a institut i jo crec que al final tot s'ha mesclat. En qualsevol cas les esmenes si els hi aprovàssim llevarien l'enquesta. Per tant, nosaltres defensam l'enquesta, defensam aquesta participació pública, trobam que és creativa, que és interessant sondejar el poble i creim que és molt bo que els experts, que tots els que vulguin i tinguin un parer a dir ho diguin d'una manera reglada.

Per últim i per acabar, crec que ens convé regular les avaluacions d'impacte ambiental, prendre aquestes lleis endavant, moltes altres lleis de protecció del nostre país que han quedat en el tinter i que indiscutiblement s'havien d'haver aprovades per a la defensa del nostre territori i per descomptat això és allò que s'ha de fer, en comptes de multar, com molt bé s'ha recordat, a qui demanava que un determinat projecte tengués avaluació d'impacte ambiental i creim que això sí que és ignominiós i recordant qualcú un poquet més antic del que vostè ha citat, el vergonya cavallers crec que és absolutament vigent i vigorós i que n'hauríem d'estar avergonyits i voldria que tot aquest Parlament realment fes tot el que pogués per evitar, per fer-nos passar pel ridícul que hem hagut de patir davant una entitat de conservació que ha defensat els nostres

drets quan l'Administració no ha estat a l'alçada de fer-ho ella. Crec que per seguir tenint unes Illes Balears tal i com nosaltres les volem, amb aquest pi més poderós que el roure i més verd que l'olivera que vostè també ens volia citar, crec que no ens queda més remei que aprovar aquesta llei i el convid a què l'aprovin amb tot el seu suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda per la seva intervenció en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Cànoves em diu que no vol intervenir. Haurem de donar un petit marge de temps als diputats i diputades perquè hi arribin.

Substanciat el debat procediríem a la votació, en primer lloc, de les 29 esmenes, ja que cap ha estat acceptada en bloc presentades pel Grup Parlamentari Popular.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots a favor 28, vots en contra 31. En conseqüència queden rebutjades totes les esmenes.

Seguidament votarem, ja que no hi ha cap article esmenat, tot el text articulat, títols i disposicions que l'acompanyen.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

No hi ha cap article esmenat per tant, votam tot l'articulat ja que no hi ha cap article esmenat.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots a favor 27, vots en contra 31. En conseqüència queda rebutjada la Llei d'avaluació per a la protecció del medi ambient de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats els vull manifestar que ha estat un vertader honor i distinció, per a mi i per a aquesta Mesa que m'acompanya, que ens hagin permès moderar i ordenar l'actuació del plenari durant aquest període legislatiu de 4 anys, també haver compartit indiscutiblement la legislatura amb tots vostès.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma